

POVOLÁNÍ K SLUŽBĚ

DRUHÝ LIST KORINTSKÝM

BIBLICKÉ ÚKOLY 1998

3. ČTVRTLETÍ

Biblické úkoly - 3. čtvrtletí 1998

Autor: John McVay

Překlad: Mgr. Milan Hlouch

Vydal: Advent-Orion s. r. o.

pro oddělení sobotní školy Česko-Slovenské unie

Církve adventistů sedmého dne, Zálesí 50, 142 00 Praha 4 - Lhotka

ISBN 80-7172-173-5

ISSN 0409-3208

ÚVOD

V prvním čtvrtletí tohoto roku jsme studovali 1. list Korintským, který nám představil dobu, v níž se kladly základy křesťanství. Mohli jsme sledovat, jak křesťanství rostlo, šířilo se a jak si nacházelo cestu do jednoho z největších měst starověkého světa. V 1. listu Korintským se apoštol Pavel snažil naučit první křesťany prožívat křesťanství v každodenním životě a v prostředí, ve kterém žili. Toužil po tom, aby si křesťané – čtenáři jeho listu – silně uvědomovali svoji identitu. Jedině tak mohli odolat společenskému tlaku, kterému byli v Korintu vystaveni.

V tomto čtvrtletí budeme studovat 2. list Korintským. Apoštol Pavel v něm uvádí další argumenty ve prospěch svého apoštolství a znovu dokazuje své nadšení pro evangelium. Zjistíme, že tato epištola je snad nejosobnější ze všech Pavlových dopisů. Poznáváme v něm Pavla nejen jako odvážného a úspěšného apoštola, ale také jako pastýře, který má o své spoluvěřící hluboký a upřímný zájem. V 1. listu Korintským se dovídáme o situaci, ve které se tehdy nacházel korintský sbor; 2. list Korintským nás seznamuje se situací, kterou prožíval apoštol Pavel.

Při čtení tohoto listu nám hrozí nebezpečí, že jej nebudeme považovat za aktuální pro dnešní dobu. Skutečně, Pavlovu diskusi s Korintány o právoplatnosti jeho apoštolství bychom dnes stěží našli na prvních stránkách denního tisku.

Při pozornějším studiu však brzy zjistíme, že celý tento list pojednává o křesťanské službě. A pokud máme splnit naše poslání nést „evangelium o království... po celém světě“, pak potřebujeme studovat tento list velice pečlivě.

Z Pavlových zkušeností zaznamenaných v 2. listu Korintským se můžeme naučit jak zlepšit službu každého z nás. Jeho myšlenky se dají shrnout do čtyř témat:

1. Co to znamená sloužit Kristu.
2. Jaká je souvislost mezi naší osobní službou a Kristovou smrtí na kříži a jeho vzkříšením.
3. Jaké vlastnosti jsou nezbytné pro účinnou službu.
4. Jak se naše slabosti mohou stát silnou stránkou naší služby.

Pokud budeme 2. list Korintským studovat podle této osnovy, zjistíme, že se problémy, které Pavel řeší, pro nás stanou aktuálními a blízkými.

2. KORINTSKÝM – PŘÍRUČKA KE SLUŽBĚ

Texty ke studiu

2 Kor 1,1-2,4

Základní verš

„Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy! On nás potěšuje v každém soužení, abychom i my mohli těšit ty, kteří jsou v jakékoli tísní, tou útěchou, jaké se nám samým dostává od Boha.“ 2 Kor 1,3.4

Hlavní myšlenka

Bůh nám nedává svého Ducha proto, abychom ho sobecky využívali jenom pro sebe. Nechce, abychom se z jeho požehnání radovali jenom my. Sami máme být požehnáním druhým.

Bůh nás chce vybavit potřebnými nástroji pro službu druhým

Mají všechny věci – ať dobré, nebo špatné – nějaký hlubší smysl? V úkolu na tento týden apoštol Pavel popisuje kritickou situaci ve svém životě a ukazuje, jak ji Bůh použil pro jeho dobro. Pavlova zkušenost nás učí, že každý z nás je obdarován a povolán ke službě. Pán Bůh ve své milosti může využít i zkoušky jako součást přípravy pro službu. V Boží škole mohou být využity v náš prospěch i bolest a těžkosti. Při studiu úkolu na tento týden si polož otázku, jak ti těžkosti, které prožíváš, mohou pomoci přivádět druhé k Pánu Ježíši.

BOŽÍ ÚTĚCHA

- 1. Kdo se s Pavlem podílel na psaní 2. listu Korintským? Komu tento dopis adresují? 2 Kor 1,1**

Podobně jako při psaní 1. listu Korintským (1 Kor 1,1) zmiňuje apoštol Pavel jméno svého spolupracovníka. Ačkoli dopis adresuje sboru v Korintu, má na mysli širší okruh věřících – píše „bratřím v celé Achaji“. Achaia byla římská provincie, jejímž hlavním městem byl Korint. Větší část dopisu je sice věnována vztahu apoštola Pavla a věřících v korintském sboru, avšak apoštol oslovuje křesťany v celé Achaji; to nás vede k tomu, abychom uvažovali o významu tohoto listu i pro nás.

- 2. Kterí lidé dovedou potěšit? Jaké útěchy se nám dostává od Boha? 2 Kor 1,3-5**

Pavel nám zde představuje jeden z nejkrásnějších obrazů Boha v Písmu, když jej nazývá „Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy“ (1 Kor 1,3). Je to obraz Boha, který pečuje o životy svých dětí a povzbuzuje je v jejich těžkostech. On si přeje, abychom jeho útěchu poskytovali druhým lidem, kteří také trpí (verš 4).

- 3. Za jakých předpokladů nám může soužení prospět? Jakou naději máme v situacích, kdy se nám zdá, že prožíváme jen utrpení? 2 Kor 1,7**

Pavel je příkladem neochvějné naděje i době, kdy se člověku zdá, že v jeho životě převládají těžkosti. Z tohoto přístupu, který Pavel vyjadřuje v úvodu svého listu, si můžeme vzít poučení i my. Apoštol místo toho, aby nařikal, zatrpkl nebo pochyboval, raději Boha chválí za jeho štědré projevy útěchy. Jak by to ovlivnilo náš křesťanský život, kdybychom uplatňovali tento Pavlův přístup?

- 4. Přemýšlej, kdo z tvých známých by potřeboval Boží útěchu.**

KRIZE V ASII

1. Jakou zkušenost prožil Pavel a jeho spolupracovníci v Asii? 2 Kor 1,8-11

Pavel reaguje na události, které se odehrály v římské provincii nazývané Asie. Vzhledem k tomu, že Pavel na své třetí misijní cestě strávil tři roky v Efezu, hlavním městě této provincie, s největší pravděpodobností píše o událostech právě z tohoto místa. Stěží můžeme přesně říci, co se mu přihodilo. Pavlovi čtenáři však dobře věděli, o čem píše. Někteří odborníci mají za to, že popisovanou krizí mohlo být buď pronásledování ze strany zlatníků (Skut 19,23-41), nebo těžká Pavlova nemoc.

2. Co pozitivního viděl apoštol Pavel na prožitém utrpení? 2 Kor 1,9-11

Když si zopakujeme hlavní události ve vztazích mezi Pavlem a korintskými křesťany, pomůže nám to pochopit, jak 2. list Korintským přispívá k jejich řešení:

- a) Pavel zakládá sbor v Korintu při své druhé misijní cestě (Skut 18,1-17).
  - b) Pavel už dříve napsal korintským z Efezu dopis, který se nezachoval (1 Kor 5,9-11).
  - c) Korintští mu odpověděli a položili mu více otázek (7,1).
  - d) Pavel píše 1. list Korintským z Efezu (16,8).
- (Tento seznam dokončíme v oddílu na úterý.)

3. Čemu se můžeme naučit z Pavlova postoje k utrpení? Chceme vidět jen to zlé, nebo v něm vždy můžeme nalézt něco prospěšného?

APOŠTOLOVA CHLOUBA

1. Proč se Pavel rozhodl změnit svůj plán navštívit Korint? 2 Kor 1,16.23; 2,1

V pondělním oddílu jsme už uvedli několik hlavních skutečností o vztahu mezi Pavlem a korintskými křesťany. Následující události nám pomohou uvést Pavlovy změněné plány do souvislosti s nimi:

- e) Poté, co obdržel od Tita zprávu o pozitivní reakci na svůj „přísný“ dopis, Pavel píše 2. list Korintským. V tomto dopise dochází ke smíření (2,13; 7,5-16).
- f) Pavel uskutečňuje poslední návštěvu Korintu, kde přezimoval před cestou do Jeruzaléma, kam hodlal jít přes Makedonii se sbírkou pro jeruzalémské křesťany (Skut 20,2.3).

2. Co bylo předmětem apoštolovy chlouby? 2 Kor 1,12-14

Pavlova slova nás vyzývají k sebehodnocení. Apoštolovou „chloubou“ bylo jeho čisté svědomí před Bohem. Jeho život byl čistý a bezúhonný, cele podřízený Boží vůli. Jeho chloubou však byli také korintští věřící, jimž se tolik věnoval.

- ### 3. Co je tvůj „chloubou“? Co jsi dosáhl v minulém roce? Úspěchy v podnikání? Ukončení studia? Dovolenu v zahraničí? Kolik z tvého života je skutečně zaměřeno na nějaký způsob služby druhým lidem? Považuješ za důležité žít „ve svatosti a ryzosti před Bohem“? Co pro to děláš?

PATŘÍME K TĚM, KTERÉ PÁN POSVĚTIL

1. Z čeho asi nepřátelé Pavla obvinili, když změnil své plány? 2 Kor 1,17.18.24

Změna v Pavlově programu mohla způsobit dojem, že Pavel unáhleně mění své plány. Na první pohled se mohlo zdát, že mluvil lehkovážně. Pavel však silně zdůrazňuje, že šlo o rozhodnutí na základě Božího posvěcení. Mezi ty, které Bůh „posvětil“, zahrnuje také korintské věřící, když říká: „Ten, kdo nás spolu s vámi stavi na pevný základ v Kristu a kdo si nás posvětil, je Bůh.“ (v. 21)

2. Jak souvisí posvěcení a zapečetování? Co představuje Boží pečeť? 2 Kor 1,21.22; 5,5; Ef 1,13.14; 4,30

Apoštol Pavel opakovaně hovoří o Duchu svatém jako o „závdavku“ a „pečeť“, stvrzující skutečnost, že jsme jeho děti. Řecké slovo „závdavek“ se původně používalo ve smyslu peněžní záloha, první splátka nebo věcný dar, kterým dlužník ručil, že zaplatí zbývající dlužnou částku. Představ si, že ti někdo nabídne 150.000 korun za auto, které chceš prodat. Dohodnete se, že ti dá 20.000 jako zálohu, abys počkal, než si sežene zbytek peněz. Záloha je součást kupní ceny.

Apoštol Pavel chtěl, abychom pochopili, že Duch svatý je zárukou, že Bůh nám dá víc. Působení Ducha svatého je předchutí slávy, kterou prožijeme v budoucnu.

„Nás Bůh 'posvětil'! V jednotě s Kristem skrze Ducha svatého jsme spaseni, abychom se stali jeho nástroji spásy pro druhé.“ (G. R. Beasley-Murray)

2. KORINTSKÝM – PŘÍRUČKA KE SLUŽBĚ

1. Co chtěl Pavel vyjádřit obratem „panovat nad vaší vírou“? 2 Kor 1,24

Žádný člověk nemá právo panovat nad lidským svědomím. Ani velký apoštol si nepřivlastňuje právo vstupovat do vztahu víry – vztahu člověka k Bohu. Jako zakladatel korintského sboru si však uvědomoval zvláštní zodpovědnost za jeho další vedení.

Pavlovo kazatelské postavení bylo zřejmě výjimečné, ale všichni křesťané prožívají situace, v nichž mají podobnou roli vůči druhým – ať jako rodiče, učitelé, úředníci, pracovníci nebo nadřízení. Všichni mají odpovědnost za své bratry a sestry. Jak se o ně mohou starat? Všichni křesťané jsou také předmětem zájmu a pastýřské péče ze strany druhých. Jaký by měl být jejich vztah k těm, kteří vůči nim projevují tuto odpovědnost?

2. Jaký je vztah mezi láskou, odpovědností a službou? 2 Kor 5,14.15

Na 2. list Korintským můžeme pohlížet jako na příručku ke službě. Každý z nás je služebníkem evangelia těm, které nám Bůh svěřil do péče.

„Jak obdivuhodná je 2. epištola Korintským! Jak z ní vyzařuje láska! Pavel v ní vyjadřuje radost i lítost, naříká i jásá. Pavel projevuje zájem o Boží stádece podobným způsobem jako Spasitel, když proléval slzy nad Jeruzalémem a později za něj prolil svoji krev.“ (George Herbert)

3. Sloužíš darem, který ti Bůh svěřil?

Doporučené studium

„Útěcha“ nebo „potěšení“ (řecky PARAKALEO [sloveso], PARAKLESIS [podstatné jméno]) jsou v 2. listu Korintským důležité výrazy. Prostuduj si jejich použití: 2 Kor 2,8; 5,20; 6,1; 7,4; 8,4.6.17; 9,5; 10,1; 12,8.18. V 2. listu Korintským slovo „útěcha“ odkazuje k „Boží povzbuzující přítomnosti a podpoře v krizi, kterou člověk prožívá“. (J. Thomas)

Rovněž Pán Ježíš hovořil o Duchu svatém jako o Utěšiteli (řecky PARAKLETOS) u Jana 14,16, což doslova znamená „někdo, kdo stojí po boku druhého“, aby jej potěšil.

„Protože sám trpěl, může Pán Ježíš také potěšovat. Každé utrpení lidstva působí utrpení i jemu; a 'protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky' (Iz 63,9; Žid 2,18). Kristus potěšuje každého, kdo se podílí na jeho utrpení. 'Jako na nás v hojnosti přicházejí utrpení Kristova, tak na nás skrze Krista přichází v hojnosti i útěcha.' (2 Kor 1,5) Pán nabízí plačícím zvláštní milost. Její moc lidi podmaňuje a získává. Jeho láska otvírá cestu k raněnému a ztýranému srdci a stává se hojivým balzámem těm, kdo prožívají zármutek. 'Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy... nás potěšuje v každém soužení, abychom i my mohli těšit ty, kteří jsou v jakékoli tísní, tou útěchou, jaká se nám samým dostává od Boha.' (2 Kor 1,3.4).“ (MB 16.17)

Diskusní otázky

1. V jednom sboru nastala následující situace: Mladá žena, aktivní členka sboru, zjistila, že má AIDS. Nakazila se před několika lety, když si injekční stříkačkou vstříkovala do žíly drogy. Mnoho lidí ve sboru reagovalo tím, že „odsoudili oběť“ a distancovali se od ní. Jak by se v takové situaci mohla uplatnit „služba útěchy“? Buď konkrétní.
2. Bůh nás pověřil službou útěchy. Jak aktivní je tvůj sbor nebo třída sobotní školy v této službě? Napiš seznam těch, kteří jsou ve tvém okolí nějak postiženi a ty je možná ignoruješ. Vytvoř plán, jak někomu z nich budeš trvale pomáhat.
3. Jak bys reagoval, kdyby někteří členové sboru začali zpochybňovat autoritu vašeho kazatele? Proč bys tak jednal?

Shrnutí

V době těžkostí nám Bůh dává požehnání své milosti. Duch svatý přichází s božskou útěchou, aby do beznaděje vnesl naději a uschoпил nás pro službu. Když v období krize zažijeme Boží pomoc, jsme pak schopni lépe potěšovat druhé.

SLUŽBA ODPUŠTĚNÍ

Texty ke studiu

2 Kor 2,5-17

Základní verš

„Komukoli něco odpustíte, odpustím i já. A když já něco odpouštím – mám-li co odpouštět – činím to před tváří Kristovou kvůli vám, aby nás satan neobelstil; jeho úskočnost přece známe.“ 2 Kor 10.11

Hlavní myšlenka

Odpuštění hraje důležitou roli v plánu vykoupení. Odpuštěním ukazujeme, že se nacházíme v Boží přítomnosti.

Odpuštění je důležité téma

Význam slov „odpuštění“ nebo „odpustit“ ztrácí tím, že je často používáme bezmyšlenkovitě. Příliš často odpuštění chápeme jako něco, co poskytujeme nebo odpiráme podle své libovůle, či naopak odmítáme přijmout, protože se raději chceme hněvat.

Pro apoštola Pavla je však odpuštění něco mnohem významnějšího. V boji mezi dobrem a zlem hraje odpuštění hlavní roli. Pokud křesťané nejsou ochotni vzájemně si odpouštět, oslabují Kristovu armádu a nahrávají satanovi. V 2 Kor 2,5-17 nás Pavel vybízí, abychom si znovu uvědomili důležitost a sílu odpuštění. Při studiu úkolu na tento týden přemýšlejte, jestli někomu nedlužíte odpuštění. Podnikněte konkrétní kroky k nápravě.

ČAS PRO ODPUŠTĚNÍ

1. Jak mají věřící postupovat v případě prohřešku jednoho z nich? 2 Kor 2,5-11

Apoštol Pavel nepíše své dopisy do vzduchoprázdna. V 2 Kor 1,3-7 hovoří o „milostrdenství“ a „útěše“ a na toto téma pak navazuje v 2 Kor 2,5-11, kde se vyjadřuje ke konkrétní situaci, ve které se „útěcha“ může uplatnit (v. 7). Jeden člen korintského sboru způsobil svým spoluvěřícím a Pavlovi velkou bolest. Pavel ve svém předchozím dopise (2 Kor 2,4) doporučil „pokárání“ (v. 6), a to sbor vykonal. Toto pokárání však nemělo být pomstychtivé, ale laskavé a odpouštějící, mělo vést k pokání a nápravě. Pavel má za to, že splnilo svůj účel. Má teď zájem na tom, aby se člen, který chybil, „pod přívalem zármutku nezhroutil“ (v. 7).

2. Občas se setkáme s názorem, že tento chybující člen je totožný s hříšníkem, o kterém Pavel píše v 1 Kor 5. Máš za to, že se jedná o stejného člověka? Zdůvodni svůj názor. 1 Kor 5,1-5

Pavel nechce tento problém v korintském sboru nechat nedořešený. Za prvé proto, že obvinění adresovaná Pavlovi ve skutečnosti padají na hlavy všech. Útok na Pavla zasáhl i ostatní členy.

Za druhé, byl-li člen kázeňsky postižen, je třeba bedlivě sledovat, jaké to přineslo výsledky. Sbor si nemůže „umýt ruce“ a už se o tento případ nestarat. Naopak, musíme vidět nové výsledky působení Ducha v životě tohoto člověka a musíme být neustále připraveni opět mu prokazovat lásku (v. 8). Odpuštěním nikdy případ nekončí. Odpuštění nás musí vést k tomu, abychom pak s člověkem, kterému jsme odpustili, jednali laskavě, povzbudili ho a potěšili.

„Pavel to, co kázal, také uplatňoval. Byl živým vtělením evangelia o odpouštějícím Otci, který vyhledává a zachraňuje ztracené.“ (Ralph Martin)

3. Pokud jako křesťanští rodiče nebo učitelé káráme nebo trestáme, jak poznáme správnou míru?

ODPUŠŤ NÁM, JAKO MY ODPOUŠTÍME

1. Pokus se definovat, co to je odpuštění.

Odpuštění je jedno ze známých slov, které běžně užíváme v každodenním životě. Jako křesťané tento pojem zpravidla chápeme ve dvou kategoriích: buď máme na mysli odpuštění v tom smyslu, že jeden člověk odpustí druhému, nebo myslíme na Boží odpuštění. Je však mezi těmito dvěma kategoriemi opravdu takový rozdíl?

2. Jaký je podle následujících textů vztah mezi Božím a lidským odpuštěním? 2 Kor 2,5-10; Mat 6,9-15; 18,15-20; Jan 20,19-23

V článku „Odpuštění – síla, která mění minulost“ Lewis Smedes píše: „Když někomu odpustíš, sejmeš z člověka zlo, kterého se dopustil. Oddělíš tohoto člověka od jeho špatného činu. Napomůžeš jeho obnově. V jednom okamžiku na něj poukážeš jako na člověka, který se dopustil zla. V následujícím okamžiku však změníš jeho postavení. Zapiše se do tvé mysli jako jiný člověk. Už se na něj nedíváš jako na někoho, kdo ti ublížil, ale jako člověka, který tě potřebuje. Už jej nevnímáš jako někoho, kdo se ti odcizil, ale jako na člověka, který k tobě patří. Před tím sis ho označil jako člověka silného ve zlu, ale teď se na něj díváš jako na toho, kdo je slabý ve svých potřebách. Změnil jsi minulost tím, že jsi změnil vztah k člověku, který ti v minulosti ublížil.“

3. Prožil jsi někdy takové odpuštění? Nechceš někomu, kdo se k tobě špatně zachoval, odpustit?

Nezapomeň: „Ať je vám vzdána všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhaní a s tím i každá špatnost; buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.“ (Ef 4,31.32)

NÁŠ LSTIVÝ NEPŘÍTEL

- 1. Proč v souvislosti s odpuštěním apoštol hovoří o působení satana?
2 Kor 2,10.11**

Svým odpuštěním chybujícím členu unikli Korintané satanově lsti. Satan využívá naši neochotu odpustit k tomu, aby chybujícího člověka dovedl k beznaději. Pavel však říká, že tak tomu nemusí být, protože my „jeho úskočnost přece známe“. V 2. listu Korintským slovo „úskočnost“ v řeckém originálu většinou znamená „mysl“, „myšlenky“ nebo „úmysly“. (Srovnej použití tohoto termínu v 2 Kor 3,14; 4,4; 11,3.) Vždy je dobré, když porozumíme myšlení našeho odpůrce! A apoštol Pavel prohlašuje, že křesťané mohou mít tuto schopnost.

- 2. Co se v 2. listu Korintským dovídáme o satanově úskočnosti? 2 Kor 4,4;
6,15; 11,3.12-15**

„Mezi Kristovým královstvím a satanovým královstvím probíhá boj. Satan se nejen snaží udržet lidi ve svém poddanství, ale snaží se také získat zpět ty, kteří se přidali na stranu Ježíše Krista. Proto se staví na odpor Pavlovi, hlavnímu soupeři v boji o lidské životy.“ (D. G. Reid)

Apoštol nás v 2 Kor 2,11 upozorňuje na skutečnost, že satan se snaží zničit nejen naši osobní křesťanskou zkušenost, ale také naši křesťanskou jednotu. K výčtu duchovní zbroje Pavel připojuje tato slova: „V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry....“ (Ef 6,18)

- 3. Jak by se mohlo satanovi podařit narušit jednotu ve tvém sboru pro neochotu odpustit? Zařaď tuto záležitost do svých pravidelných modliteb.**

VEDENÍ K VÍTĚZSTVÍ

- 1. Jak vysvětlíš, že Pavel viděl otevřené dveře pro hlásání evangelia v Troadě, a přece odešel do Makedonie? Co nám tato situace prozrazuje o Pavlově osobnosti? 2 Kor 2,12.13**

Poté, co Pavel uskutečnil „smutnou“ návštěvu v Korintu a poslal svůj „přísný“ dopis, opouští Efez a cestuje do Troady, kde byly „otevřené dveře“ pro šíření evangelia. Nenašel tam však klid mysli. Trápily ho vztahy s korintskými křesťany a on doufal, že se v Troadě setká s Titem, který mu mohl podat zprávu o situaci v korintském sboru. Když se nesetkali, odjíždí do Makedonie, aby se tam s ním mohl setkat.

- 2. Jak Pavel reagoval na Titovy dobré zprávy z Korintu? 2 Kor 2,14-17; 7,5-7**

Pavel vylíčil drsnou realitu své služby v Asii, svoje problematické vztahy s korintskými a svoji neuskutečněnou misii v Troadě. A nyní, jako skutečný vyslanec Kristův, projevuje radost. Kristovo vítězství nad satanem přirovnává k vítěznému pochodu římského generála. My, jako vojáci kříže, jsme zajatci Kristovy lásky, trofeje jeho milosti. Proto jsme pověřeni, abychom šířili „vůni“ jeho dobrých zpráv o spasení a zvěštovali lidem zprávu o Kristově vítězství nad satanem, naším nepřítelem.

- 3. Jak můžeš šířit Kristovu „vůni“? Proč Pavel používá výraz „vůně“? Jak s tím souvisí příslovce „stále“, „všude“? 2 Kor 2,14**

Vůně sladce vonícího kadidla oznamovala vítězství římského generála. Pokud se postavíme na stranu Krista a jdeme v jeho vítězném průvodu, naplňuje nás a naše okolí vůní své lásky a poznání. Tato duchovní vůně se stává součástí našeho života, takže druzí lidé poznají, že kráčíme s Kristem.

- 4. Jak se sladká vůně života může pro některé stát vůní smrti? 2 Kor 2,15.16**

ŽIVOT PŘED BOŽÍ TVÁŘÍ

1. Co měl Pavel na mysli, když psal o přebývání před Kristovou nebo Boží „tváří“? 2 Kor 2,10.17

V 2. kapitole 2. listu Korintským se nachází důležité téma, které bychom mohli snadno přehlédnout. Je to myšlenka přebývání „před tváří Kristovou“ (v. 10) a „před tváří Boží v Kristu“ (v. 17).

V 10. verši jde Pavlovi o to, aby sbor v Korintu odpustil členu, který byl napomenut a činil pokání. Aby je povzbudil, říká jim, že totéž už učinil on ve vztahu k nim „před tváří Kristovou“.

Ve verši 17 Pavel dává do protikladu službu své misijní skupiny s mnohými, „kteří kramaří s Božím slovem“. O Pavlovi se mohla šířit nepravdivá obvinění ohledně jeho spravování církevních peněz, zvláště ohledně sbírky pro křesťany v Jeruzalémě (2 Kor 12,14-18). Pavel však znovu své čtenáře ujišťuje, že jemu nejde o to, aby se obohatil. On ani jeho spolupracovníci nepodlehnu pokušení, aby upravovali své poselství nebo oslabovali své nadšení pro osobní nebo finanční výhody. Naopak, oni jsou lidmi, kteří vystupují „z Božího pověření“ a stojí „před tváří Boží v Kristu“.

2. Co by se v tvém životě změnilo, kdyby se v něm vše odehrávalo v Boží přítomnosti?

Bez ohledu na to, jakým úkolem nás Kristus pověřuje, bychom měli stát „před jeho tváří“. Často prosíme Boha, aby byl přítomen v našem životě. Možná bychom neměli tolik prosit o to, aby Bůh byl s námi, jako spíš o to, aby nám pomohl být s ním.

„Pane Ježíši, pozvedni mne dnes nad starosti tohoto světa. Přitáhni mne do své přítomnosti. Pozvedni mne, abych se mohl přidat k andělským zpěvům chvály, abych stál v tvé přítomnosti. Dovol mi, abych žil ke tvé chvále, ochoten ke službě ve tvém jménu.“

Doporučené studium

Jakou důležitost má kázání o odpuštění pro křesťanské poselství? Skut 3,17-21; 5,27-32; Mat 6,12.14.15; 18,20-35; Mar 10,25 Z knihy Skutky apoštolů si přečti strany 213-215.

„Když jednáme s chybučím člověkem, nesmíme sahat po přísných měřících; mírnější prostředky přinesou mnohem lepší výsledky. Vytrvale užívejte mírné prostředky, a i když se vám bude zdát, že nepřináší úspěch, trpělivě čekejte; s vyloučením člena z církve bychom nikdy neměli spěchat. Modlete se za něj a čekejte, zda Bůh nepohne srdcem hříšníka. Kázeň se často využívá nesprávně... Často necháváme mnoho prostoru pro zlost a předsudky, málokdy slyšíme někoho říci 'promiň' a správná kázeň bývá opomíjena. Kdyby srdce těch, kteří jednají s chybučím, bylo naplněno laskavostí, zavládl by v našich sborech úplně jiný duch. Kéž Pán otevře oči a zjemní srdce těch, kteří jsou vůči těm, o kterých se domnívají, že se dopustili chyby, příliš přísní a tvrdí a nejsou ochotni jim odpustit. Takoví lidé znevažují svůj úřad i Boha. Způsobují bolest Božím dětem, takže v beznaději volají k Bohu. Pán jistě slyší jejich nářek a bude soudit ty, kteří jim způsobují bolest.“ (RH, 14.5.1895)

Diskusní otázky

1. Gordon D. Marino se zamýšlí nad běžně rozšířenou představou „sebeodpuštění“. Říká, že odpuštění „patří zraněnému“, takže se uskutečňuje „ve vztažích, a proto nemůže existovat samo o sobě“. Ptá se: „Odkud se vzala představa, že sami sobě můžeme odpustit své přestupky?“ V souvislosti s úkolem na tento týden – souhlasíš s Marinovým názorem? Proč ano, proč ne?
2. Další příklad: Sborový pokladník se přiznal, že zpronevěřil velký obnos sborových peněz. Jak bys v jeho případě uplatnil odpuštění a obnovení důvěry poté, co prošel kázeňským řízením? Nech se ve své odpovědi vést 2 Kor 2,6-8.

Shrnutí

Satan se snaží využít každé situace k tomu, aby do sboru vnesl neshodu. Korintští věřící sice uposlechli Pavlovu radu a chybučícího člena pokárali, byli však v nebezpečí, že zapomenou na odpuštění členu, který činí pokání. Pavel spolu s nimi povzbuzuje i nás, abychom se učili odpouštět.

SLUŽBA NOVÉ SMLOUVY

Texty ke studiu

2 Kor 3,1-18

Základní verš

„Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě – to vše mocí Ducha Páně.“ 2 Kor 3,18

Hlavní myšlenka

Naše vztahy s druhými lidmi by měly zrcadlit náš vztah k Bohu vyjádřený v nové smlouvě.

Kdo o nás pečuje?

Poté, co se redaktor jednoho populárního časopisu vrátil z výpravy na 7000 metrů vysokou horu v Andách, napsal, že tato hora projevila ten nejmenší zájem o jeho úspěch, s jakým se kdy ve svém životě setkal.

Někteří lidé, kteří stojí pod horou Sinaj, se chvástají svými úspěchy v zachování zákona. Nemůžeme se však spoléhat pouze na nepřestupování zákona staré smlouvy. Apoštol Pavel si přál, aby jeho čtenáři věděli, že jeho působení zahrnuje službu „nové smlouvy“ – život v Duchu.

Apoštol nepřichází a nemává svými diplomy. Jeho služba není službou smrti a odsouzení, ale života a spasení. Pavel nás vyzývá, abychom přemýšleli o službě, kterou Bůh svěřil každému z nás. Při studiu úkolu na tento týden si polož otázku: Jak moje povaha a služba pomáhá lidem poznat Boha?

ŽIVÉ LISTY

- 1. Psal jsi někomu doporučující dopis nebo jsi takový dopis dostal? Jaký byl jeho účel? Byl pravdivý? Splnil svůj účel?**

V prvokřesťanské době hrály doporučující dopisy důležitou úlohu. List Filemonovi a 3. list Janův jsou takovými dopisy. Možná budeš cítit za užitečné jeden z nich si přečíst, aby sis připomenul, jak takový dopis vypadá. Dnes sice takový dopis bude poslán spíše elektronickou poštou nebo faxem než na svitku papýru, ale doporučující listy dodnes v našem životě mají důležité místo.

- 2. Proč Pavel využívá obraz psaní doporučujících listů při řešení svého vztahu vůči korintským? 2 Kor 3,1-3**

Starověký spisovatel Demetrius, který radí, jak se mají psát dopisy, dává příklad doporučujícího dopisu: „Ten, kdo ti předává tento dopis, je námi prověřen a je milován na základě své důvěryhodnosti. Učiníš dobře, když jej budeš považovat za hodného své pohostinnosti jak kvůli mě, tak kvůli němu, a dokonce i kvůli tobě samému. Nebudeš litovat toho, když mu cokoli s důvěrou svěříš. Budeš jej také před druhými chválit, když uvidíš, jak ti může být ve všem užitečný.“

V prvoapoštolské době potřebovali cestující kazatelé mít s sebou dopisy, které osvědčovaly jejich důvěryhodnost. Pavel, který založil sbor v Korintu a dobře znal jeho členy, považoval za drzost, aby po něm někdo vyžadoval takové doporučující listy. Toto téma dává Pavlovi příležitost, aby zdůraznil ještě jinou myšlenku – korintští křesťané sami jsou doporučujícím listem. Jsou „listem Kristovým“, který Pavel a jeho spolupracovníci napsali lidem a který všichni mohou číst a znát.

„Svět potřebuje více čitelných křesťanů.“ (6BC 843)

- 3. Může se stát, že pro mnoho lidí budeš jedinou „Biblií“, kterou kdy budou číst. Přemýšlej, co se z tvého života dovědí o Bohu a o Kristu.**

NEJSTARŠÍ SMLOUVA

1. Jak je nová smlouva stará? Proč je nazvána „nová“? Jer 31,31-34; 5 Moj 9,3-6; Ef 1,3-6

Bůh vždy vyzýval svůj lid, aby přijal smlouvu založenou na milosti. Smlouvu, kterou připravil už před stvořením, Bůh nabídl Adamovi a Evě (1 Moj 3,15), Noemovi (1 Moj 6,18; 9,8-17), Abrahamovi (1 Moj 15,7.18-21) a Izraelcům na Sinaji (2 Moj 19,20). Smlouva ze Sinaje „má dnes stejnou moc, jakou měla tehdy, kdy ji Pán uzavíral se starověkým Izraelem“ (E. G. Whiteová, 1. 3. 1904). Z Božího hlediska smlouva na Sinaji byla vyjádřením jeho věčné smlouvy milosti, kterou nabídl lidstvu.

V Novém zákoně smlouva, kterou Bůh nabízí skrze službu Pána Ježíše, je „nová“ z těchto důvodů: 1) byla stvrzena Kristovou krví; 2) Izraelci natolik ztratili ze zřetele Boží věčnou smlouvu milosti, že Boží dílo v Kristu se jim zdálo „nové“; 3) Boží zjevení v Kristu nám pomáhá nově chápat Boha.

2. K čemu sloužila stará smlouva a v čem spočívá nová – služba Ducha? 2 Kor 3,7-9.18

Výsledkem snahy o zachování smlouvy ze Sinaje byla namnoze jen vnější poslušnost a pýcha na vlastní spravedlnost, místo aby poslušnost byla ovocem víry a vděčnosti. Z lidské strany se tedy smlouva ze Sinaje může nazývat „starou smlouvou“.

„Adventisté sedmého dne učí, že Boží zákon je předmětem sporu od samého počátku, že křesťanské období je především dobou, kdy Boží zákon má být zachovávan důsledněji než kdy předtím – ne jako prostředek spásy, ale jako ovoce života, který je skryt s Kristem v Bohu. Dále věříme, že v žádné době člověk nemohl dosáhnout spásení zachováním zákona; že smlouva milosti vznikla dřív, než byl založen tento svět; že všichni lidé jsou spaseni jedině milostí.“ (E. Heppenstall)

3. Smlouva vymezuje vztah. Jakou smlouvou by se dal charakterizovat tvůj vztah k Bohu?

SLUŽBA NOVÉ SMLOUVY

1. Vyjmenuj rozdíly mezi starou a novou smlouvou. 2 Kor 3,4-11.15

	Stará smlouva	Nová smlouva
v. 6	litera _____	Duch _____
v. 9	vede k _____	vede k _____
v. 11	její platnost je _____	její platnost je _____
v. 15	závoj leží _____	závoj je _____

Pavel měl zřejmě na mysli lidi, jejichž služba nesla rysy „staré smlouvy“ v protikladu k jeho chápání „nové smlouvy“. Později bude o těchto odpůrcích psát jako o „falešných apoštolech“, kteří jsou ve skutečnosti satanovými společníky (2 Kor 11,5.13-15). Chvástají se svými židovskými pověřovacími listinami (11,22) a poukazují na to, že zatímco oni mají doporučující listy, zřejmě od sboru v Jeruzalémě, Pavel takové listiny nemá (3,1-3).

Musíme mít na paměti, že když Pavel píše o „staré smlouvě“, má na mysli to, jak si ji vykládali Židé a židokřesťané v jeho době. Na zákoně samotném není nic špatného; vždyť jej sám Bůh zaznamenal na kamenné desky. Nesmí však zůstat jenom na kameni, ale musí být také vepsán do lidského srdce. Jinak se stane jen sbírkou mrtvých pravidel a opatření.

Pán Bůh si přeje, aby litera zákona a služba Ducha šly ruku v ruce. Jedno nevyklučuje druhé. Zákon obsahuje záznam Boží zjevené vůle, kterou věřící lidé mohou plnit v síle Ducha svatého. To, co zaznamenal Jeremjáš (31,33), se musí stát živou skutečností: „Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce....“ Dokonce i Ježíšovo učení se může stát mrtvým, pokud nedovolíme Duchu svatému, aby je v našem životě použil v proměňující zkušenost. Náš duchovní život však musí být vždy zakotven v „je psáno“.

2. Proč Izraelité nepochopili smysl staré smlouvy? 2 Kor 3,13-16 Co bys mohl udělat pro to, abys povzbudil duchovní život někoho, kdo to potřebuje?

ODSTRANĚNÍ ZÁVOJE

1. Proč si Mojžíš zahalil tvář závojem? 2 Moj 34,29-35 Jak Pavel vykládá tuto událost? 2 Kor 3,7-16

Pavel vidí, že tentýž závoj stále zastírá zrak většiny jeho židovských současníků. Nenacházejí Krista ve Starém zákoně ani nepřijímají poselství, že je Mesiáš. Možná, že Pavel chce naznačit, že závoj není plně odstraněn ani z myslí některých židokřesťanů, zvláště těch, kteří se staví proti němu v Korintu.

2. Jak se Starý zákon stal „novou“ knihou pro některé Židy, kteří přijali křesťanství? Luk 24,27.32.44-49; Skut 9,17-22

Pavlův výrok „když se obrátí k Pánu, je závoj odstraněn“ (2 Kor 3,16) vychází z 2 Moj 34,34: „Kdykoli Mojžíš vstupoval před Hospodina, aby s ním mluvil, odkládal závoj, dokud nevyšel.“ Pavel vidí podobnost mezi Mojžíšovou zkušeností a životem člověka, který se stal křesťanem. Když se člověk obrátí „k Pánu“, k Ježíši Kristu, závoj je odstraněn a on pochopí pravý smysl slov Písma.

Pavel píše o zkušenosti svého obrácení. „V dlouhých hodinách, kdy byl sám jen s Bohem, vybavoval si Saul mnohá místa Písma, která mluví o prvním příchodu Kristově. Pečlivě se probíral prorocstvími, která mu oživovalo v paměti přesvědčení, jež se ho zmocňovalo. Když přemýšlel o tom, co tato prorocství znamenají, divil se, jak byl dříve nechápavý a jak nechápaví byli všichni Židé, jejichž zaslepenost je dovedla k tomu, že zavrhli Ježíše jako zaslíbeného Mesiáše. Jeho mysl byla osvěcena a vše se mu nyní zdálo jasné. Pochopil, že jeho dosavadní zaujatost a nevíra zastíraly jeho duchovní vnímavost a bránily mu, aby v Ježíši Nazaretském poznal Mesiáše, o němž se mluví v prorocstvích.“ (SA 80)

3. Poznamenej si jména přátel nebo příbuzných, jejichž mysl je „zahalena závojem“. Modli se za ně, aby zážitek, který prožil Saul, byl skutečností i v jejich životě.

PROMĚŇOVÁNÍ K JEHO OBRAZU

1. Jak můžeme být proměňováni k obrazu Pána Ježíše? 2 Kor 3,18; Kol 3,9.10; Řím 8,26-30

Pavlův výčet předností křesťana nás může zmalomyslnovat, protože realita našeho křesťanského života je mnohdy vzdálena tomuto Pavlovu nadšenému popisu křesťanské cesty. To bývá příčinou, proč nesdílíme Pavlovo nadšení. Měli bychom si uvědomit, že tento náčrt předností křesťana zahrnuje následující myšlenky:

- a) Pavel uzavírá tento oddíl pozitivním, povzbuzujícím zaslíbením. „Moc Ducha je síla, která vzkřísila Ježíše z mrtvých a nám dává nový život v přítomnosti i v budoucnosti. Toto je pro Pavla tou nejdůležitější skutečností křesťanského života a nikdy by nepodlehł pesimistickému názoru, že Duch a tělo jsou dva téměř rovnocenní soupeři v křesťanově životě.“ (David Wenham)
- b) Zrcadlení Krista by mělo být postupnou zkušeností. Pavel dává důraz na růst a pokrok.
- c) Toto postupné zrcadlení Krista není něčím z nás, něčím, co si vytváříme sami. Proměňující moc vychází z božského zdroje – z „Ducha Páně“.

2. Co tě nejvíc přitahuje na Pánu Ježíši? Přemýšlej chvíli o této vlastnosti jeho povahy. Pak na modlitbě pros, aby ti pomohl zrcadlit tuto vlastnost ve tvém životě.

Doporučené studium

Pročti si Pavlův list Galatským. I když zde Pavel nepoužívá přímo těchto výrazů, jaké rozdíly uvádí mezi starou a novou smlouvou?

„Hleď na Krista, všímej si přitažlivé láskyplnosti jeho charakteru! Když se budeš dívat na Krista, budeš se proměňovat k jeho obrazu. Mlha, která se postavila mezi Krista a lidskou duši, se rozptýlí, jakmile odvrátíme zrak od satanova stínu a budeme hledět na Kristův zákon a spravedlnost.

Satan se snaží zastínit Ježíše před naším zrakem, zatemnit jeho světlo, protože jakmile zahlédneme jen paprsek jeho slávy, už nás to k němu přitahuje. Hřích nám brání v pohledu na jedinečnou nádheru Ježíše; předsudky, sobectví, vlastní spravedlnost a vášeň zaslepují naše oči, takže nevidíme Spasitele. Kdybychom se vírou více přiblížili k Bohu, zjevil by nám svoji slávu, která představuje jeho charakter, a z lidských srdcí a v lidských hlasech by zněly chvály Boha. Pak bychom už nikdy nevdávali čest satanovi tím, že bychom hřešili proti Bohu a vyjadřovali pochybnosti a nevěru. Už bychom neklopýtali, nereptali a nenařikali a neskrápěli bychom Boží oltář svými slzami.“ (7BC 1097)

Diskusní otázky

1. Jedním z rozdílů mezi službou staré smlouvy a nové smlouvy je, že ve staré smlouvě člověk žil v nejistotě a strachu, zatímco v nové má jistotu a odvahu pramenící ne z jeho, ale z Božích činů (2 Kor 3,12.13). Jak můžeme dosáhnout toho, že nebudeme jednat bázkivě, ale „s plnou otevřeností a jistotou“?
2. Nezdá se ti, že Pavlův optimismus týkající se křesťanova života je trochu naivní? Jak můžeme prožít zaslíbení 18. verše i přes zkoušky, pokušení a těžkosti života?
3. Pavel říká, že „kde je Duch Páně, tam je svoboda“ (2 Kor 3,17). Jaký je vztah mezi „Duchem“ a „svobodou“? Jak to souvisí s naší poslušností?

Shrnutí

Pavel nás vyzývá, abychom prožívali zaslíbení nové smlouvy. Proměna naší sobecké povahy k obrazu našeho Pána je přesvědčivým svěděním o moci jeho Ducha. Svěděním, které v lidech vyvolává touhu poznat Boha.

PRAVIDLA PRO SLUŽBU

Texty ke studiu

2 Kor 4,1-18

Základní verš

„Neboť Bůh, který řekl 'ze tmy ať zazáří světlo', osvítil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově.“ 2 Kor 4,6

Hlavní myšlenka

Jako lidé toužíme po uznání, a to i ve službě pro Krista. Pavel nám však připomíná, že tato služba přináší spíše bolest a nesnáze. Nakonec však obdržíme odměnu, jakou si ani nedovedeme představit.

Mohlo by se to stát i tobě?

Jan a Karel chtěli udělat něco pro lidi v okolí. Jejich tvůrčí přístup a vůdcovské schopnosti oživily starou myšlenku – malé studijní skupiny pro lidi ze sousedství. Tato služba jim přinášela velkou radost a uspokojení. Až do osudného okamžiku, kdy Jan a Karel poznali, že některým lidem ve sboru se jejich setkávání nelíbí. To, co následovalo, až příliš důvěrně známe. Skončili s evangelizačními snahami, stále častěji chyběli ve shromáždění a nakonec přestali do sboru chodit.

Úkol na tento týden nabízí řešení právě takových krizí. Pokud chceš využívat své dary pro službu, určitě budeš chtít poznané zásady uplatnit ve svém životě.

SLUŽBA ZALOŽENÁ NA MILOSRDENSTVÍ

1. Považoval apoštol svou službu za obtížné břemeno? Jakými zásadami se v ní řídil? 2 Kor 4,1.2.5

Pavel chápe službu jako milost, které se mu dostalo od Boha. Možnost sloužit nedostáváme na základě našich zásluh. Je nám dána „z Božího slitování“ (v. 1). Také evangelium nám Bůh nenabízí za naše zásluhy, ale na základě své milosti. Bůh nás povolává k službě a pro nás je ctí sloužit mu. Saul, pronásledovatel křesťanů, si sotva zasloužil postavení křesťanského vedoucího evangelisty! Pravá služba tedy není založena na prohlášení „já mohu“, ale na Božím „ty můžeš“. Podle Pavla je tento princip základem pro službu věřících. Pravdu bychom měli hlásat otevřeně. Právě proto, že Pavel nebyl povolán ke službě na základě zásluh, „neztratil hlavu“, když lidé zpochybňovali jeho pověst nebo schopnosti. Mohl hlásat evangelium pravdivě a otevřeně. Boží laskavost se nejlépe zrcadlí v naší otevřenosti.

Naše poselství by mělo být kristocentrické. Bylo by směšné, kdybychom se při službě založené na milosti zaměřovali na své vlastní zásluhy! „Vždyť nezvěstujeme sami sebe, nýbrž Krista Ježíše jako Pána, a sebe jen jako vaše služebníky pro Ježíše.“ (v. 5)

Situace v Korintu vyžadovala, aby Pavel obhájil svoji vlastní službu. Když obhajoval svoji pověst a připomínal své pověření, zdůrazňoval i tento důležitý princip. V tom bychom si měli z Pavla vzít příklad.

2. Proč navzdory otevřenému zvěstování Krista mají lidé tolik nejasností? 2 Kor 4,3.4

Ať kážeme nebo učíme ve třídě sobotní školy, předsedáme výboru nebo vedeme evangelizační akci, vždy jsme v nebezpečí, že dáme do popředí naše já. Jakým způsobem tomu můžeme předejít?

JEŽÍŠOVI SLUŽEBNÍCI

1. Proč Pavel tolik zdůrazňuje výrazy „služba“, „služebník“? 2 Kor 4,1-5

Pavel používá tato dvě důležitá slova, aby jimi vyjádřil svoji úlohu v evangelizačním týmu. Za prvé, Pavel a jeho společníci jsou zapojeni do „služby“. I v řečtině je toto slovo příbuzné se slovesem „sloužit“ a podstatným jménem „sluha“. Tato slova se původně používala při „službě u stolu“ nebo „obsluze u stolu“ (Mar 1,31). Tyto výrazy podtrhují osobní rozměr služby člověka člověku. Za druhé, Pavel říká, že on a jeho spolupracovníci zvěstují „Krista Ježíše jako Pána, a sebe jen jako vaše služebníky pro Ježíše“ (v. 5). Slovo „služebník“ klade důraz na podřízenost služebníka jeho pánu. V řeckém světě v tomto slově zaznívalo ponížení a opovržení. Naopak ve Starém zákoně, kde lidé považovali Boha za Pána, být služebníkem bylo poctou, něčím, po čem lidé toužili. Pro Pavla byl Ježíš „Pánem“ a „Mistrem“, který jej a jeho spolupracovníky pověřil službou pro korintské věřící. Byl dalek tomu, aby korintským něco nařizoval (jak jej někteří obviňovali), ale sloužil jim v zájmu svého Mistra. Pravý křesťanský vůdce je služebníkem druhých. Nejedná diktátorsky, ale napodobuje příklad Pána Ježíše, který byl vůdcem a služebníkem současně.

2. Čím se vyznačuje Kristovo pojetí služby? Mar 10,41-45; Fil 2,5-8

Přemýšlej o následujícím citátu: „V Písmu je Kristus nazýván Pánem a lidé jsou vyzýváni k tomu, aby mu byli věrni, aby se poddali tomu, kdo byl ukřižován a za ně zemřel. Obětující se Pán, tyto dva základní aspekty evangelia se nesmí rozdělit, jinak by se rozpadlo samo evangelium.“ (Colin Kruse)

SLÁVA VE TVÁŘI KRISTOVĚ

1. Co je Boží sláva? Jak ji poznáváme v Kristově tváři? 2 Kor 4,6; 2 Moj 33,18.19; Jan 1,14.18

Ellen Whiteová začíná knihu Touha věků takto: „Nazvou jeho jméno Emanuel,... Bůh s námi' (Mat 1,23; Iz 7,14). 'Osvícení známosti slávy Boží' se projevilo 'v tváři Ježíše Krista' (2 Kor 4,6).“ Tento citát hovoří o hlavním tématu křesťanské víry: nejzřetelnější zjevení Boha a jeho charakteru se uskutečnilo vtělením Ježíše Krista.

2. V čem je Pán Ježíš „obrazem“ Boha? 2 Kor 4,4; Kol 1,15; Žid 1,3

Označení Pána Ježíše jako „obraz Boží“ nebo „výraz Boží podstaty“ vyjadřuje, že Kristus je skutečným a dokonalým představitelem samé podstaty Boží v pravém slova smyslu. Jsou jedno – charakterem i přirozeností. Proto Pán Ježíš řekl: „Kdo vidí mne, vidí Otce.“ (Jan 14,9) Ten, který na počátku stvořil světlo, se stal Vykupitelem a dává nám „poznat světlo své slávy ve tváři Kristově“ (2 Kor 4,6).

„Náš malý svět je učebnicí vesmíru. Podivuhodný milostivý záměr Boží, tajemství spásné lásky jsou 'věci, na něž andělé touží popatřiti' (1 Petr 1,12) a jež budou studovat po neskonale věky. Vykoupené i nepadlé bytosti najdou v kříži Kristově svou moudrost i svou radost. Ukáže se, že sláva vyzařující z tváře Ježíšovy je sláva lásky, která dovede obětovat sebe. Ve světle Golgoty se ukáže, že zákon lásky, která nemyslí na sebe, je zákonem života země i nebes, že láska, která 'nehledá svého vlastního', má svůj zdroj v srdci Božím a že v tichém a pokorném Ježíši se projeví la povaha toho, jenž přebývá ve světle, jemuž se nikdo nemůže přiblížit...

Pomineme-li však všechny nižší obrazy, spatřujeme Boha v Ježíši. Poznáme-li Ježíše, pochopíme, že sláva našeho Boha spočívá v dávání.“ (TV 9.10)

Pavel prohlašuje, že nová smlouva odráží záři Boží slávy (2 Kor 3,7-18). Skutečně, sláva Božího zjevení je zřejmá dnes a bude patrná po celou věčnost.

3. Přemýšlej nad některou částí Nového zákona, která hovoří o Ježíši. Co se z ní dovídáš o Bohu a jeho touze zachránit tě?

POKLAD V HLINĚNÝCH NÁDOBÁCH

1. Co chtěl Pavel vyjádřit obrazem hliněné nádoby? Jak chápe úděl Kristových následovníků? 2 Kor 4,7-12

Představ si, že přijdeš do obchodu a koupíš si drahou křišťálovou vázu. Prodavač ji pečlivě zabalí, vloží do tašky a ty si ji odnášíš. Když přijdeš domů, balicí papír i tašku vyhodíš a pro vzácnou vázu najdeš vhodné místo.

Pavel sebe a své spolupráce přirovnává k obalu, do kterého je vložen vzácný poklad. Jejich záměrem není přitahovat pozornost k sobě, ale pomoci druhým ocenit poklad, který přinášejí – „světlo... slávy ve tváři Kristově“ (v. 6). Tak jako se odloží obal, aby byl vidět vzácný předmět, tak má vyniknout Ježíšův život (v. 10).

Pravá služba je vždy vyčerpávající. Ti, kdo se na ní podílejí, a k tomu jsme povoláni všichni, budou často pociťovat pohrdání. Vedle radostných chvil přicházejí období duševního i tělesného utrpení. Každá služba něco stojí. Někdy za ni platíme vším. To ty, kdo znají život Pána Ježíše, nepřekvapí. Lidé, kteří slouží Ježíši, časem zjistí, že události z jeho života se opakují v jejich životě. „Stále nosíme na sobě znamení Ježíšovy smrti, aby i život Ježíšův byl na nás zjeven.“ (v. 10)

2. Proč byl Pavel ochoten podstupovat těžkosti, které prožíval? 2 Kor 4,13-15

Pavla a jeho spolupracovníky nezmalomyslnily žádné těžkosti, protože měl neustále na mysli, že Bůh pro ty, kdo zjevují jeho slávu, připravil nádhernou budoucnost. Sloužil Ježíši vzkříšenému. On má pro své služebníky i pro lidi, kterým oni slouží, nádhernou vyhlídku: jednoho dne je „postaví před svou tvář“ (v. 14).

3. Co ti dodává naději ve chvílích, kdy prožíváš těžkosti? Jaký význam má tato naděje pro tvůj život? Jak můžeš tuto naději předat lidem, kteří prožívají životní zkoušky?

SRÁŽENÍ K ZEMI, ALE NE PORAŽENÍ

1. Srovnej stať z 2 Kor 4,7-12 s jinými podobnými texty a pokus se určit, co mají společného. 1 Kor 4,9-13; 2 Kor 6,4.5; 11,23-29; 12,9.10
2. Jaké těžkosti ti přinesla služba Pánu Ježíši? Jaké utrpení tě potkalo v důsledku vydávání svědectví o Kristu?

Pavel chtěl, abychom pochopili roli utrpení v křesťanově životě a službě. V těžkostech, které prožíval, viděl Boží ruku. Skutečnost, že Pavel byl tísněn ze všech stran (2 Kor 4,8), nám pomáhá pochopit, že je nositelem Božího pokladu. Zatímco na Pavlovi a jeho spolupracovnících konala své dílo „smrt“, druhým to přináší „život“ (v. 12). Pavel však také vidí, že Bůh je s ním a že dopouští utrpení jen do určité míry. O sobě a svých přátelích říká: „Na všech stranách jsme tísněni, ale nejsme zahnnáni do úzkých; jsme bezradni, ale nejsme v koncích; jsme pronásledováni, ale nejsme opuštěni; jsme sráženi k zemi, ale nejsme poraženi.“ (v. 8.9; 1 Kor 10,13) Ze všeho nejvíc nás povzbuzuje Pavlovo přesvědčení, že utrpením, které prožíváme při snaze přinést druhým život, napodobujeme dílo Pána Ježíše (2 Kor 4,10-12).

„Naše slabosti nejsou překážkou pro to, aby Bůh uskutečnil své záměry. Jedinou překážkou je, když spoléháme na sebe. Ať děláš cokoli, nedopouštěj se té chyby, že by ses soustředil na nádobu – ať už je důvodem její kritika nebo strach z ní. Dívej se na poklad. Kdosi před časem řekl: 'Nemůžeme na lidi zapůsobit svojí moudrostí a současně velikostí Ježíše Krista.'“ (Louis Venden)

3. Jak mohu zůstat věrný evangeliu i přes těžkosti, o kterých se Pavel zmiňuje?

Doporučené studium

Jaký vztah má apoštol Pavel podle Řím 5,1-5 k utrpení v souvislosti s ospravedlněním z víry? Jaký užitek plyne podle Pavla z utrpení? 2 Kor 1,3-11

„Zbavme se našeho sebevyvyšování. Golgotský kříž stojí jako památník ceny, která byla zaplácena za naše spasení, jako upomínka na úžasnou lásku a ponížení Krále slávy. Kráčeje ve stínu Kristova kříže a snažme se odrážet povahu našeho Vykupitele. Jdeme ke Kristu jako k dokonalému Spasiteli, protože on řekl: 'Kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven.' Není důvodu, proč bychom se měli vyvyšovat, protože jsme plní slabostí. Když si toto uvědomíš, s důvěrou se obrať k tomu, jehož milost je pro tebe dostatečná. Vždyt: 'Tento poklad máme... v hliněných nádobách, aby bylo patrné, že tato nesmírná moc je Boží a není z nás.'" (ST, 9.3.1888)

Diskusní otázky

1. Co v nás služba vychovává? Proč je v protikladu s touhou lidí po moci a nadvládě?
2. Evangelizační akce někdy konáme na neutrálním místě a na plakáty nebo pozvánky neuvádíme název církve adventistů, abychom lidi neodradili. Souhlasil by s takovým postupem apoštol Pavel vzhledem k jeho výzvě k otevřenosti? Proč ano, nebo proč ne?
3. Jak by nám následující citáty mohly pomoci k pochopení naší služby jako křesťanů?

„Svět se nezmění sebevyvyšováním, ale tím, když mužové a ženy budou připraveni ponížít se.“ (P. D. James)

„Uvědom si, že máš-li zastávat dílo proroka, nepotřebuješ vidle, ale motyku.“ (Bernard de Clairvaux)

Shrnutí

Bůh ze své milosti pověřuje křesťany, aby šířili světlo Boží slávy – Boží povahu, která byla zjevena „ve tváři Kristově“. Při naplňování tohoto pověření můžeme prožít mnoho různých těžkostí. Žádná těžkost však nemůže zastínit tu přednost, že nese-me poklad evangelia lidem, kteří netuší, že mají naději.

ZAMĚŘENÍ NA SLUŽBU

Texty ke studiu

2 Kor 4,16-5,21

Základní verš

„Toto krátké a lehké soužení působí přenesmírnou váhu věčné slávy nám, kteří nehledíme k viditelnému, nýbrž k neviditelnému. Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné.“ 2 Kor 4,17.18

Hlavní myšlenka

Mnoho věřících chápe křesťanství jako příslušnost k církvi nebo souhlas s jejím učením. Rozhodneme-li se však následovat Krista, žít a sloužit, jak on by sloužil na našem místě, změní se náš náhled na všechno. Budeme se učit posuzovat svoji hodnotu i hodnotu druhých z perspektivy kříže.

Služba pro Krista vyžaduje „zaostření“

Už se ti někdy stalo, že jsi sledoval promítání diapozitivů, které byly trochu rozostřené? Určitě jsi měl pokušení zavolat: „Zaostřit, prosím!“ A když obrázky byly konečně zase ostré, pocítil jsi úlevu.

Služba není pasivním díváním se na obrázky. Do služby druhým musíme zapojit každý kousek naší osobnosti. Služba však také vyžaduje „zaostření“. Každému z nás se totiž může stát, že postupně ztratí ze zřetele, proč vlastně slouží.

Zaměříme-li se na Boží smíření skrze Kristovu službu získáváme jasnější pohled na sebe i na druhé z hlediska přítomnosti i budoucnosti.

Při studiu úkolu na tento týden si polož otázku: Zaměřuji se na „viditelné“ věci, nebo na „neviditelné“?

ZAMĚŘENO NA TEBE

Pavel nehodnotí svůj úspěch ve službě podle toho, jak jej posuzují druzí lidé, ale jak věci vidí Bůh. V běžném životě může být někdo neúspěšný pro svůj tělesný vzhled, nedostatečné nadání nebo nedostatek důvěry či výmluvnosti (1 Kor 2,3,4; 2 Kor 10,10). Nebo si někdo může myslet, že s ním není něco v pořádku, když prožívá tolik těžkostí! Naštěstí však „nejde o to, nač se dívá člověk. Člověk se dívá na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce.“ (1 Sam 16,7)

1. Z jakého pohledu Pavel hodnotil sebe a svoji službu? 2 Kor 4,16-5,10

Apoštol Pavel jako by chtěl říci: „Chcete-li někdo nade mnou a nad mou službou vynést soud, nesmíte to dělat na základě vlastních měřítek. Váš soud musí být v souladu s konečným a věčným rozsudkem vycházejícím od soudného stolce Kristova.“ (5,10) Jeho soud nebude postaven na viditelném a dočasném, ale na neviditelném a věčném. Nemusíme se obávat Kristova vyšetřujícího soudu, když jsme svůj život a službu nepostavili na časných, ale na věčných hodnotách.

Tento oddíl je dobrou zprávou pro nás všechny, kdo při pohledu do zrcadla pozorují důkazy své smrtelnosti. Náš pravý význam a hodnota nejsou dány naším vnějším vzhledem. Naše smrtelná těla může postihnout nemoc a nemohoucnost. Ale Bůh má pro nás připravenou mnohem slavnější budoucnost!

2. Co chtěl apoštol vyjádřit výrazem „závdavek“? 2 Kor 1,22; 5,5; Ef 1,14

Jaký význam pro tebe mají následující verše? „Tehdy se rozevřou oči slepých a otevřou se uši hluchých. Tehdy kulhavý poskočí jako jelen a jazyk němého bude plesat... Ti, za něž Hospodin zaplatil, se vrátí. Přijdou na Sión s plésáním a věčná radost bude na jejich hlavách. Dojdou veselí a radosti, na útěk se dají starosti a nářek.“ (Iz 35,5.6.10)

ZAMĚŘ SE NA BUDOUCNOST

- 1. Mnoho křesťanů věří, že 2 Kor 5,1-9 je důkazem toho, že po smrti se okamžitě dostaneme do nebe. Co je poselstvím tohoto oddílu?**

„Víme přece“ – apoštol se odvolává na učení, které bylo korintským známé. Používá jen nový obraz pro lidské tělo – obraz stanu. Vidí křesťana jako kočovníka v poušti tohoto světa, který touží strhnout svůj stan a konečně se usadit jednou provždy ve městě. Křesťané „jsou na zemi jen cizinci a přistěhovalci. Tím dávají najevo, že po pravé vlasti teprve touží.“ Touží „po lepší vlasti, po vlasti nebeské. Proto sám Bůh se nestydí nazývat jejich Bohem. Vždyť jim připravil své město.“ (Žid 11,13-16)

- 2. Chápe Pavel „nahotu“ smrti jako dobu, kdy bude s Pánem? 2 Kor 5,3-5**

Stav mezi smrtí a vzkříšením zde Pavel nazývá „nahotou“. Není to však stav, po kterém by Pavel toužil (v. 2.3). Dychtí po nebeském těle, aby „smrtné bylo pohlaceno životem“.

- 3. Kdy smrtné tělo bude pohlaceno životem? Kdy budou věřící „doma u Pána“? 2 Kor 5,6-9; 1 Kor 15,51-57; Jan 14,1-3**

V 2 Kor 5,6-9 Pavel mění obraz. Současný život a život budoucí staví do protikladu a ten znázorňuje tím, když je někdo doma, nebo mimo domov.

První Korintským 15,51-57 jasně říká, kdy tyto dramatické změny mají nastat. Pavlovi čtenáři už vědí, že ten stav, kdy budeme žít „z toho, co vidíme“ a budeme „už doma u Pána“, nastane až při Kristově návratu.

ZAMĚŘ SE NA PŘÍTOMNOST

1. Jak máme pohlížet na záležitosti pozemského života? 2 Kor 4,16-18

Když Pavel vyzývá k pohledu do budoucnosti, neznamena to, že bychom měli zapomínat na přítomnost. Máme-li správně chápat přítomnost, musíme se na ni dívat přes širokouhý objektiv plánu vykoupení.

Pavel hovoří o současném životě jako o „stanu našeho pozemského života“ nebo jako o „tomto stanu“ (2 Kor 5,1.2.4). Naše těla jsou křehká a dočasná. Pavel se ztotožňuje s modlitbou: „Hospodine, dej mi poznat, kdy přijde můj konec a kolik dnů je mi vyměřeno, ať vím, kdy ze světa sejdu.“ (Žalm 39,5; srovnej Žalm 90,12) Ale Bůh má pro nás připravené tělo, které obdržíme při vzkříšení – náš „dům“. Stará je provizorní stavba. Ale Boží „dům“ je nebeský, trvalý a věčný domov.

2. Co bylo prvořadou starostí apoštolů? Proč? 2 Kor 5,9.10; Řím 14,10

Pavel klade důraz na cíl křesťanského života – dělat Pánu radost. Později bude své čtenáře vybízet: „Zkoumejte, co se líbí Pánu.“ (Ef 5,10) Abychom si uvědomili, na kolik je to důležité, připomíná, že „se všichni musíme ukázat před soudným stolicem Kristovým“. „Soudný stolec“ je termín, který se v řečtině používal pro označení veřejných soudních přeličení, zvláště v případě, když takovým přeličením předsedali vysoce postavení římské úředníci, kteří vynášeli rozsudek. Apoštol Pavel stál před takovou stolicí prokonzula Gallia v Korintu (Skut 18,12-17). Nad všemi těmito lidskými soudy stojí soudná stolice Kristova.

„Kristus je nejpopovolanější bytostí pro tento úkol. Je Stvořitel a Vykupitel světa. Pomyšlení, že náš Spasitel má být naším soudcem, nás naplňuje bázní... Postavil se na místo člověka. Došlo ke spojení Kristovy božské moudrosti a jeho zkušenosti člověka.“ (6BC 864)

3. Záleží-li ti na tom, aby ses líbil Pánu, podaří se ti zařadit službu do tak už nabitého denního programu?

ZAMĚŘ SE NA LIDI

1. Podle jakých měřítek bychom měli postupovat, chceme-li hodnotit druhé? 2 Kor 5,11.12.16

Příliš často hodnotíme lidi podle jejich nedostatků a krizí, které prožili. Hovoříme o někom jako o „tom slepém muži“ nebo o „té ženě, co kulhá“ či o „tom, co se právě rozvedl“. Naše lidské oči se zaměřují na lidské nedostatky. Ale Bůh nás vyzývá, abychom se na lidi dívali jeho očima.

Korintští byli v pokušení dívat se na Pavla z lidského pohledu. Snadno by ho odmítli pro jeho slabosti a těžkosti. Pavel je však učí jinému pohledu: „A tak od nynějška už nikoho neposuzujeme podle lidských měřítek...“ (v. 16)

2. Co bylo špatného na tom, jak se Pavel dříve díval na Krista? 2 Kor 5,16

Dříve se Pavel díval na Krista jenom po lidsku. Ježíš byl pro něj falešný mesiáš, jehož následovníky bylo třeba vymýtit. Pavel se však naučil uctívat lidmi zavrženého Ježíše jako Pána. A tato změna způsobila, že začal zcela jinak pohlížet na všechny lidi. Ježíše začal považovat za Božího Syna. A na všechny lidi se díval jako na ty, kteří se mohou stát dcerami a syny Božími. Tento pohled vedl Pavla k výzvě: „Dejte se smířit s Bohem!“ (v. 20)

Francis Schaeffer popisuje, jak mnozí křesťané vidí sami sebe, když prohlašují: „Je to krásné být křesťanem, ale já nic neznamenám; mám nepatrné schopnosti nebo energii, psychickou sílu nebo znalosti, takže to, co dělám, nemá ve skutečnosti žádný význam.“ Schaeffer pokračuje: „Bible však zdůrazňuje něco úplně jiného: S Bohem nikdo není bezvýznamný.“ Apoštol Pavel nás vybízí, abychom posuzovali sebe i druhé ve světle Golgoty.

3. Lidé jsou často nuceni posuzovat druhé. Například učitelé známkují žáky, nadřízení v zaměstnání hodnotí podřízené. Jak by se při našem hodnocení měly uplatnit principy obsažené v 2 Kor 5,11-17?

4. Jak by tento oddíl měl ovlivnit naši touhu „hodnotit“ takové lidi, jako jsou církevní představitelé, spoluvěřící, mladý člen, který nespínuje naše představy?

ZAMĚŘ SE NA BOHA V KRISTU

1. V kom se projevuje moc Boží lásky? Proč Kristus zemřel? 2 Kor 5,14.15

„Kdyby mužové a ženy plněji pochopili velikost oběti, kterou nebeský Majestát přinesl za člověka, pak by plán spásy byl vyvýšen a uvažování o Golgotě by v jejich srdcích vzbudilo něžnost, posvátnou úctu a láskyplné city... Pro ty, kdo si uvědomí, jakou obrovskou cenu stálo naše vykoupení – předrahou krev Božího Syna – bude mít svět jen velice malou cenu. Všechny poklady světa nemají dostatečnou hodnotu na to, aby vykoupily jednu hynoucí duši. Kdo může změřit Kristovu lásku k ztracenému světu, když visel na kříži a trpěl za viny hříšných lidí?“ (2T 212.213)

2. Kdo je v Kristu? K čemu je povolán křesťan, který je v Kristu novým stvořením? 2 Kor 5,17-21

„Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Všechno staré pominulo, hle, stalo se novým.' (2 Kor 5,17) Mocí Kristovou lámou muži a ženy okovy hříšných návyků. Zřikají se sobectví. Světáci se stávají zbožnými, opilci střízlivými, neřestní čistými. Duše, které nesou podobu satanovu, mění se v obraz Boží. Tato změna je sama o sobě div nad divy. Změna způsobená Slovem je jedním z nejhlubších tajemství Slova. Nemůžeme ji pochopit, můžeme jen věřit, že – jak praví Písmo – je to 'Kristus ve vás, ta naděje slávy'." (SA 311)

Doporučené studium

V souvislosti s 2 Kor 5,1-10 se zamysli ještě nad těmito statěmi:

- a) V 2 Kor 4,13.14 apoštol Pavel hovoří o své víře ve vzkříšení a naznačuje, že Ježíš nás „postaví před svou tvář“ až po této události, ne před ní.
- b) Z 2 Tim 4,6-8 vyplývá, že Pavel očekával, že obdrží „korunu“ při Kristově návratu.
- c) Fil 1,18-26 je dalším textem, ve kterém Pavel píše o smrti, kterou si mnozí lidé vykládají špatně. Jaké důsledky vyplývají ze studia tohoto tématu? Všimni si, že Pavel píše na více místech listu Filipským o své víře ve vzkříšení při Kristově příchodu (Fil 3,10.11.20.21).

“Také dnes v duchu a moci Eliáše a Jana Křtitele upozorňují poslové Bohem ustanovení odsouzený svět na vážné události, které vbrzku nastanou v souvislosti s ukončením zkušební lhůty a se zjevením Ježíše Krista jako Krále králů a Pána pánů. Brzy bude každý souzen podle skutků, které spáchal. Hodina Božího soudu přichází a na členech církve Boží na zemi leží slavná odpovědnost upozorňovat na to ty, kdo stojí jakoby na samém okraji věčné záhuby.” (PK 469)

Diskusní otázky

1. Pavel napsal celé dopisy o tom, že spasení je dáno všem na základě víry v Krista (Římanům, Galatským). Jak tedy vysvětlíš, že při Kristově soudu každý dostane odplatu „za to, co činil ve svém životě, ať dobré či zlé“ (2 Kor 5,10)?
2. Jak můžeme pomoci lidem, kteří slyšeli o oběti na Golgotě, aby se nevraceli k sobeckému způsobu života – životu pro sebe?

Shrnutí

Pavlův pohled se radikálně změnil na cestě do Damašku; podobně se změnil i chápání našeho poslání, uvědomíme-li si, co Kristus vykonal pro nás. Potom se naučíme všechno posuzovat z hlediska Božího plánu spasení.

SLUŽBA SMÍŘENÍ

Texty ke studiu

2 Kor 5,18-6,13

Základní verš

„Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření.“ 2 Kor 5,19

Hlavní myšlenka

Jsme-li sami smířeni s Bohem, jsme pověřeni šířit poselství smíření v domově, v církvi i ve světě.

V Kristu jsme smířeni s Bohem

Některá slova, která apoštol Pavel používá pro vysvětlení Božího díla spasení, těžko chápeme. „Ospravedlnění“ byl právnícký termín. „Vykoupení“ se používalo v souvislosti s osvobozením otroka, když za něj někdo zaplatil. „Smíření“ zase snadno pochopí ten, kdo prožil např. situaci, kdy se zatáté pěsti změnily ve vřelé objetí nebo kdy se slova obvinění proměnila v odpuštění. Bůh „nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření“ (2 Kor 5,18). Smíření Boha s člověkem – to je opravdu velké požehnání. Je to vlastně největší div: naše smíření s Bohem v Kristu! Kéž by tě studium úkolu na tento týden přivedlo k rozhodnutí stát se služebníkem tohoto smíření.

PAVEL – SLUŽEBNÍK SMÍŘENÍ

1. Proč je člověk smiřován s Bohem právě smrtí jeho Syna? 2 Kor 5,18-21; Řím 5,6-11

Philip Hughes ke 2 Kor 5,21 poznamenává: „V celé Bibli není hlubší věty, než je tato.“ 2 Kor 5,18-21 odhaluje hlubokou pravdu: Bůh nejen nabízí smíření. On je také jeho cílem. Kristus odstraňuje každou překážku a zajišťuje přístup k Bohu. Boží odpouštějící láska člověka vybízí a vítá. Ježíš Kristus Boha ctí, oslavuje a vyvyšuje pro jeho lásku vůči padlému člověku. Bůh může zůstat spravedlivý, i když odpouští přestupníkovi.

2. Jaký vliv má Kristova smrt na náš vztah k Bohu a na naše vztahy jednoho vůči druhému? Co znamená výrok, že v Kristu bylo smiřeno všechno? 2 Kor 5,18-21; Ef 2,11-22; Kol 1,19.20

V 2 Kor 5,18-21 se apoštol Pavel zaměřuje na smíření mezi člověkem a Bohem. To je „vertikální“ smíření. Boží dílo smíření v Kristu však ovlivňuje také naše vztahy s druhými lidmi. To je „horizontální“ smíření. To, že apoštolu Pavlovi jde také o vzájemné smíření mezi křesťany, je zřejmé přinejmenším ze dvou důvodů:

- a) Pavla stále trápí vztah mezi ním a korintskými křesťany. Když prosí „dejte se smířit s Bohem“, žádá je současně, aby mu otevřeli své srdce (2 Kor 6,13).
  - b) V 8. a 9. kapitole vidíme Pavlovo hluboké odhodlání smířit židovské křesťany s křesťany pohanského původu. Sbíрка, o které tam píše, je způsob, jakým chce toto smíření podpořit.
3. Prostuduj si následující případy, ve kterých Pavel působil jako „služebník smíření“, aby křesťany smířil. Jaké poučení si z toho můžeš vzít pro svoji snahu pomoci někomu ke smíření? 1 Kor 1,10-12; Fil 4,2.3; list Filemonovi

SMÍŘENÍ MEZI ČLENY CÍRKVE

1. Proč smíření s člověkem má předcházet našim snahám o smíření s Bohem?
Mat 5,23.24; 18,15-20

„Když je náš úkol tak zřejmý, proč tolik členů církve jedná proti jasnému 'to řekl Pán' a hovoří o sborových problémech s těmi, kteří o nich nic nevědí a kterých se vůbec netýkají? Pán Ježíš, náš velký Učitel, nám řekl, co je našim úkolem. Naše dary, naše modlitby Bůh nepřijímá, pokud tento úkol neplníme a necháváme jed nezávisti, podezíravosti a žárlivosti proniknout do našich duší a tam kazit naši jednotu a radost. Kolik neštěstí bychom si ušetřili a kolik zlých myšlenek by nezaznělo, kdyby věřící lidé vzali dilo smíření vážně. Kolika hříšným myšlenkám a slovům by se tím předešlo!“ (DWG 19)

Požádat o usmíření není jen povinností té osoby, která chybovala. „Jestliže jsme ranili nebo zarmoutili své bližní, je naší povinností vyznat chybu a usilovat o smíření. To je nezbytná příprava, abychom mohli vírou předstoupit před Boha a žádat o požehnání.“ (KP 80)

2. Jaký příklad dal Pán Ježíš učedníkům mytím nohou? Jan 13,12-17

„Smíření jednoho člověka s druhým je důvod, pro který byl ustanoven obřad umývání nohou.“ (Ev 275)

3. Přečti si Ef 4,31.32 a polož si otázku: Nakolik uplatňuji tento biblický oddíl ve svém životě? Pokud v těchto verších nacházíš něco, co vyžaduje tvoji pozornost, chvíli o tom přemýšlej a modli se za to.

SMÍŘENÍ V NAŠICH DOMOVECH

1. Které rady dává apoštol Pavel pro smíření v rodině? 2 Kor 5,18-21; Ef 5,21-33

Boží dílo smíření v Kristu je určeno pro náš praktický každodenní život. Bůh si přeje, abychom byli „služebníci smíření“ a vyzývá nás, abychom prožívali jeho smiřující lásku v našich rodinných vztazích. Křesťané tedy mají úžasnou přednost – ti, kdo přijímají Boží smíření, mohou napomáhat tomu, aby se kruh smíření rozšiřoval. Kde jinde je tomu více potřeba než právě v rodině?

2. Jaké rady ti mohou pomoci ve tvé snaze o smíření? Př 12,18; 14,29; 15,1.28; 17,9.14; Ef 4,26

Turisté v tokijském metru mají občas problémy s kupováním lístků. Někteří cestující však využili toho, že v každé stanici je okénko pro vrácení přeplatků. Když někdo neví, jakou si má koupit jízdenku, koupí si tu nejdražší a ve stanici, kde vystupuje, požádá o vrácení zbývajících peněz. V rodině je také takové „okénko“. Je to jedno malé slůvko „promiň“. Často musíme přijít k tomuto okénku a vyslovit toto slovo. To nám umožní napravit chybu, které jsme se dopustili – ať už slovem nebo skutkem. Slůvko „promiň“ je začátkem díla smíření.

“Láska má úžasnou moc, protože vychází z Boha. Používejme vlídnou odpověď, která 'odvrací rozhořčení', a lásku, která je 'trpělivá, laskavá' a která 'přikryje množství hříchů' (Př 15,1; 1 Kor 13,4; 1 Petr 4,8), a uvidíme, jakou uzdravující silou budeme obdařeni! Budeme svědky toho, jak se bude měnit život a země se stane předchutí nebe!" (Ed 144)

3. Jaký je rozdíl mezi smířením a odpuštěním?

POSLÁNÍ CÍRKVE A SMÍŘENÍ

1. Komu nám Kristus uložil zvěstovat smíření? Zj 14,6.7; Mat 28,16-20

Ve světě, kde jsou „etnické čistky“ stále běžnější skutečností, musí církev zvěstovat smíření a působit pro ně mezi rasami, národními i sociálními skupinami. Nikoho nemáme posuzovat jen „podle lidských měřítek“ (2 Kor 5,16). Jsme povoláni ke globální misii, která se neomezuje jen na nějakou výlučnou skupinu lidí.

„Ježíš nespasí jen Řeky, nebo Židy; černé, nebo bílé; španělsky mluvící, nebo Asiaty; Italy, nebo Němce; Iry, nebo Angličany; Američany, nebo Rusy; Armény, nebo Ázerbájdžánce; Izraelce, nebo Palestince; Pákistánce, nebo Indы; obyvatele Iráku, nebo Íránu; Japonce, nebo Číňany. Chce spasit lidi, kteří se stali z Boží milosti „novými“ navzdory etnickému dělení světa, předsudkům, politickým ideologiím a rasistickým útokům; v Kristu se stali 'novými muži' a 'novými ženami' – novými lidmi.“ (Caleb Rosado)

Mohli bychom podlehnout pokušení myslet si, že smíření mezi různými rasovými skupinami nebo kmeny se musí uskutečnit za jedno nebo dvě odpoledne. Pavlova zkušenost nám však ukazuje, že to je dlouhodobý úkol. Apoštol Pavel věnoval celou svou službu snaze smířit křesťany židovského a pohanského původu. Musíme jeden druhému pečlivě naslouchat, než dosáhneme určitého stupně porozumění. A pak si musíme naslouchat znovu a znovu. Nesmíme se nechat odradit, ale je nutné vytrvale pracovat na tom, abychom napomohli smíření a smíření nakonec dosáhli.

2. Jak velká je podle tvého mínění potřeba smíření mezi rasovými skupinami v naší církvi? Jak je tomu v naší společnosti? Můžeš mít na situaci nějaký vliv?

SRDCE OTEVŘENÁ PRO SMÍŘENÍ

1. Kdybys byl jedním z křesťanů v korintském sboru, jaká by asi byla tvoje odpověď na Pavlovu výzvu v 2 Kor 6,1.2.11-13? Proč?

Pavel právě napsal jednu ze svých nejdojemnějších výzev: „Na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem!“ (2 Kor 5,20) K tomu vzápětí dodává: „Hle, nyní je čas příhodný, nyní je den spásy!“ (2 Kor 6,2) I když Pavel píše tato slova křesťanům v Korintu, obrací se jimi Bůh také na nás a vyzývá nás k účasti na díle smíření. Přijal jsi dnes Krista za svého Spasitele a Pána?

2. Jaký přístup k těžkostem života charakterizuje zvěstovatele smíření? 2 Kor 6,3-10

V 2 Kor 6,1-13 se Pavel vrací ke vztahu Korintských k Bohu, Pavlovi a jeho spolupracovníkům. Nejprve Pavel korintské vyzývá, aby přijali Boží milost. V závěru je žádá, aby přijali jej s „doširoka otevřeným srdcem“. Mezi těmito dvěma výzvami Pavel ještě jednou obhajuje svoji službu. Opět zdůrazňuje, že těžkosti, které prožil, jsou čestným odznakem. V utrpení, které Pavel a jeho spolupracovníci prožívali, se v nich z Boží moci rozvinuly velké křesťanské ctnosti (v. 6 a 7). Ve své vytrvalé službě se nedali odradit ani veřejným míněním a nespravedlivým jednáním (v. 8-10).

Mezi protiklady své služby Pavel uvádí, že on i jeho pomocníci jsou „neznámi“, a přece o nich „všichni vědí“ (v. 9). Mezi lidmi nedosáhli velkého věhlasu. Ale Bůh je znal velmi dobře. Je zajímavé, že i když Pavlova obětavá služba byla nenápadná, přesto je dnes Pavel jednou z nejnámějších osobností dějin!

Doporučené studium

Prostuduj si 1. Mojžíšovu 32. a 33. kapitolu a Lukáše 15,11-31. Co se z těchto příběhů můžeme naučit o smíření?

“Bůh neuznává dělení lidí podle národnosti, ras nebo společenských vrstev. Je Stvořitelem celého lidstva. Všichni lidé tvoří jednu rodinu na základě stvoření i vykoupení. Kristus přišel strhnout přehradu mezi lidmi, otevřít každé oddělení svatyně, aby všichni lidé měli volný přístup k Bohu... V Kristu není rozdíl mezi Židem a pohanem, otrokem a svobodným. Všichni se stali blízkými pro Kristovu prolitou krev.“ (KP 228.229)

“Bůh si oškliví kastovníctví... Bez rozdílu věku, postavení, národnosti nebo náboženství zve nás všechny k sobě a nabízí nám život.“ (TV 283)

“Když Duch svatý zapůsobí na lidskou mysl, zmizí všechny malicherné stížnosti a obvinění, které lidé mezi sebou mají. Zářivé paprsky Syna spravedlnosti zazáří do komůrek myslí a srdcí. V naší bohoslužbě nebude rozdílu mezi bohatými a chudými, bílými a černými. Rozptýlí se všechny předsudky. Když přijdeme k Bohu, budeme tvořit jedno bratrství. Jsme poutníci a cizinci, patříme k lepší zemi, přímo k nebeské. Tam skončí všechna pýcha, všechna obvinění, všechny sebeklamy.“ (RH, 24.10.1899)

Diskusní otázky

1. Vzpomeň si na některé biblické příběhy o smíření (např. příměří mezi Jákobem a Ezauem z 1 Moj 33 nebo Kristovo podobenství o marnotratném synu z Luk 15). Jaké naučení o smíření si můžeme vzít z těchto příběhů?
2. Jaké problémy dnes rozdělují a vzdalují lidi? Čím osobně můžeš přispět k ozdravení vztahů ve tvém sboru nebo ve společnosti?
3. Jak naše ochota ke smíření s druhými lidmi ovlivní náš vztah k Bohu? Jestliže lpíme na nějakých předsudcích a nechceme se s někým smířit, jaké riziko podstupujeme ve smíření s Bohem?

Shrnutí

Zvěstování evangelia o Božím díle smíření v Kristu nás zavazuje k tomu, abychom se podíleli na „službě smíření“. Pavel nás vyzývá, abychom prožili smíření a šířili je v tomto světě, který je víc než kdy předtím potřebuje.

ROZHODNUTÍ PRO SLUŽBU

Texty ke studiu

2 Kor 6,14-7,16

Základní verš

„Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími! Co má společného spravedlnost s nepravostí? A jaké spolužití světla s temnotou?“ 2 Kor 6,14

Hlavní myšlenka

Vliv Kristova Ducha by měl v našem životě převládat; neměl by být jen jedním z mnoha faktorů, které nás ovlivňují.

Neměli bychom pracovat pro obě strany

Aldrich Ames je v dnešní době nejznámější špión. Ames, který je nyní uvězněn v cele s nejpřísnější ostrahou, pracoval na hlavním zpravodajském oddělení Spojených států více než třicet let. Nejméně devět posledních let své služby pracoval jako špión a prodával státní tajné informace. Celkově jich bylo víc než sto a získal za ně 2,5 milionu dolarů. Nikdo se nepozastavil nad tím, jak ze svého skrovného platu mohl zaplatit 500.000 dolarů za dům i s uměleckými díly, která se v něm nacházela. To, že pracuje ve špiónáži pro dvě strany, nakonec prozradil dokument, který Ames neopatrně odhodil.

Apoštol Pavel má obavy, aby křesťané nežili podobně – pro obě strany. Proto přikazuje: „Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími!“ (2 Kor 6,14) Znepokojuje ho nebezpečí, jemuž věřící mají sklon podléhat – sloužit dvěma pánům. Ve službě pro Krista není místa pro ty, kdo žijí dvojím životem. My nevykonáváme tajnou službu. Měli bychom projevit naprostou oddanost Kristovu království.

ODDĚLTE SE!

1. Co chtěl apoštol vyjádřit obrazem cizího jha? 2 Kor 6,14-7,1; 5 Moj 22,10

Za tímto příkazem následuje pět otázek a Pavel očekává, že na ně odpovíme rozhodným postojem. Protiklady spravedlnost/nepravost, světlo/temnota, Kristus/Beliál (židovský název pro satana), věřící/nevěřící vrcholí protikladem: „Jaké spojení chrámu Božího s modlami?“ (2 Kor 6,16) Za připomenutím „my jsme přece chrám Boha živého“ následují citáty ze Starého zákona, mezi nimiž jsou tři silné příkazy: „vyjděte z jejich středu“, „oddělte se“ a „ničeho nečistého se nedotýkejte“ (v. 17). Tyto příkazy se nacházejí mezi dvěma zaslíbeními (v. 16.17.18). Na tato zaslíbení navazuje závěr oddílu s výzvou ke svatosti (2 Kor 7,1).

2. Jak oddělení od světa souvisí se svatostí před Bohem? Jaké oddělení má Pavel na mysli? 2 Kor 6,14-7,1

Když čteme 2 Kor 6,14-7,1 ve světle jeho dřívější rady, je zřejmé, že nás Pavel nevyzývá k tomu, abychom přerušili jakékoli styky s nevěřícími lidmi. Jak by jinak nevěřící mohli přijmout evangelium? Pavel, velký křesťanský misionář, by rozhodně nechtěl křesťany odrazovat od vydávání svědectví. Proti čemu tedy mluví? Mluví proti „všemu, co může šířit neblahý vliv těch, kteří nemilují Boha“. Jakýkoli kontakt s nevěřícím člověkem, který by mohl ohrozit vztah věřícího k Bohu, „musíme přísně vyloučit“ (8MR 107). Pavlova výzva k oddělení v 2. Korintským je v souladu s dřívějšími výzvami, aby se varovali smilstva (1 Kor 6,18) a modlářství (1 Kor 10,14).

3. Název „farizeové“ znamená „oddělení“. Jak si můžeme zachovat věrnost a zásadnost a předejít krajním projevům farizejského oddělování se? Jak můžeme žít na tomto světě, ale přitom nebýt z tohoto světa?

NECHAT SE ZAPŘÁHNOUT DO JHA

1. V jakých situacích ještě můžeme uplatnit radu, že se nemáme dát „zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími“? 2 Kor 6,14-7,1

Křesťané často opakují tato Pavlova slova v souvislosti se sňatkem s nevěřícími. Ellen Whiteová tento výklad podporuje: „Zbožní muži a ženy by se měli obávat uzavřít manželskou smlouvu s někým, kdo neuznává Boží přikázání a nežije podle nich. Právě takovéto jednání obyvatel předpotopního světa vedlo k potopě. Takové spojení bylo přímým porušením jasně vyjádřeného Božeho požadavku 'nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími'." (ST 30.12.1880)

Pavlova rada se ovšem nevztahuje jen na manželství. „Apoštol Pavel říká, že není možné, aby se Boží děti spojovaly se světskými záležitostmi... To se nevztahuje jen na manželství; jakýkoli důvěrný vztah či svazek s těmi, kdo nemilují Boha a jeho pravdu, je nebezpečný.“ (5T 13)

Můžeme vzít v úvahu další uplatnění Pavlovy rady:

- a) členství v tajných společnostech (Ev 617);
- b) nevhodné podnikatelské vztahy (HS 215);
- c) nevhodná účast na politickém dění (FE 476);
- d) nesprávná výchova našich dětí (6T 195);
- e) přizpůsobování našich institucí světu. „Ať Boží lid v jakékoli naší instituci nezavírá příměří s nepřítelem Boha a člověka. Úkolem, který má církev vůči světu, není přizpůsobovat se jeho názorům a přijímat jeho mínění či návrhy, ale dbát slov, která Kristus vyslovil ústy svého služebníka Pavla...“ (TM 271)

2. Porovnej Pavlovu radu ohledně manželství v 1 Kor 7,12-14 s jeho radou z 2 Kor 6,14-16. Protiřečí si? Proč ano, nebo proč ne?

3. Je ve tvém životě reálné nebezpečí, že navážeš takové vztahy, které by mohly ohrozit tvoji věrnost Kristu? Pokud ano, co bys měl udělat pro změnu této situace?

KRÁSNÁ BOŽÍ ZASLÍBENÍ

Bůh nás vybízí, abychom vytvořili dostatečný odstup od nevěřících v záležitostech, které by mohly ohrozit naši křesťanskou identitu (2 Kor 6,14-16). Podle Pavla poslušnost této výzvy stojí za to – jsou jí totiž podmíněna krásná Boží zaslíbení. Bůh naplní tato zaslíbení v případě, když mu budeme plně věrni.

1. Jaký význam má první zaslíbení dnes pro nás? 2 Kor 6,16

Původním Božím plánem v Edenu bylo úzké společenství s nově stvořenými bytostmi. Tento vztah však narušil hřích. Později Bůh nechal na poušti postavit svatostánek jako důkaz toho, že chce přebývat se svým lidem. Vtělení Ježíše je dokonce ještě větším důkazem toho, jak Bůh touží po společenství s člověkem. Proto byl Ježíš Kristus nazván „Immanuel – Bůh s námi“ (Mat 1,23). V závěrečných kapitolách Zjevení, které popisují události poslední doby, můžeme vidět úžasné naplnění této Boží touhy. Jan vidí „nové nebe a novou zemi“ a nový Jeruzalém, jak sestupuje z nebe. Pak slyší „veliký hlas od trůnu“, který radostně oznamuje: „Hle, přibýtek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi.“ (Zj 21,3)

Apoštol Pavel promýšlí toto téma o Boží touze prožívat společenství se svým lidem a vybízí nás, abychom se chopili tohoto zaslíbení. Zaslíbení se nemá naplnit až na nové zemi; jeho naplnění můžeme prožít už dnes. I když se někdy vzdalujeme Bohu, a může to mít bolestné následky, máme zde zaslíbení, že Bůh chce být s námi.

2. Čeho se týká příkaz „vyjděte“? Přemýšlej, v kterých oblastech svého života bys měl „vyjít“. Co konkrétně pro to uděláš? 2 Kor 6,17; 1 Moj 15,14; Ezdr 10,11; Zj 18,4.

BUDU VÁM OTCEM

1. V kterých životních situacích nejlépe doceníme další Boží zaslíbení? 2 Kor 6,17.18; Zj 21,7

V druhém zaslíbení, které Pavel uvádí, se nám společenství s Bohem představuje dokonce ještě osobnějším způsobem: "...a já vás přijmu a budu vám Otcem a vy budete mými syny a dcerami, praví Hospodin zástupů." (2 Kor 6,17.18)

Možná, že pro některé Pavlovy současníky jeho rada „nedejte se zapřáhnout do cizího jha s nevěřícími“ a „vyjděte z jejich středu a oddělte se“ znamenala, že museli přerušit vztahy s některými členy rodiny (Mat 10,37; Žalm 27,10). V tom případě pro ně toto zaslíbení mělo zvláštní význam. Kdykoli se vzdáme něčeho, čeho si ceníme, avšak narušuje to náš vztah k Bohu, Bůh je připraven přijmout nás s otevřenou náručí. Sám Pavel dobře znal takové ztráty. Věděl, o čem mluví, protože pro svoji víru v Pána Ježíše „ztratil všechno“. Pochopil, že to i tak byla nízká cena za to, že „získal Krista“ (Fil 3,7-9).

V Pavlově použití slova „dcery“ nacházíme důležitý aspekt. Starozákonní text, který zde Pavel cituje, se zmiňuje pouze o „synovi“ (2 Sam 7,14). Pavel však chtěl ujistit také ženy, že mohou plně prožívat láskyplný vztah s Bohem.

2. Proč nám Bůh dává svá zaslíbení? 2 Kor 7,1; 2 Petr 1,3.4

Tato zaslíbení nám dává sám „Hospodin zástupů“. Původní řecké slovo znamená „všemocný“ nebo „všemohoucí“. Toto jméno se používá v židovské i křesťanské literatuře výhradně pro Boha. Vedle několika míst ve Zjevení (1,8; 4,8; 11,17; 15,3; 16,7; 19,6.15; 21,22) je to jediná další stať v Novém zákoně, kde je tento termín použit. Proč Pavel hovoří o „Všemohoucím“ v souvislosti s jeho slibů?

3. Vyprávěj, kdy jsi prožil odpočinutí v náruči toho, kdo je Všemohoucí. Vzpomeň si na dvě biblická proroctví, která tě v tomto smyslu zvlášť povzbudila.

ZÁRMUTEK PODLE BOŽÍ VŮLE

1. Za jakých okolností měl apoštol Pavel radost ze zármutku druhých? 2 Kor 7,2-16

Po své „smutné návštěvě“ Pavel napsal Korintským „smutný dopis“, ze kterého měl obavy (v. 8). Pavel měl původně v plánu setkat se s Titem v Troadě (2 Kor 2,12.13). Když se tam s ním neshledal, odešel do Makedonie, kde prožíval vnitřní nepokoj kvůli svému vztahu s korintskými (v. 5). Když Titus konečně dorazil do Makedonie, přinesl povzbudivé zprávy, které Pavla do značné míry uklidnily. Korintští Tita přijali „s uctivou pokorou“ (v. 15) a pravým pokáním. „Mám radost, že se na vás mohu ve všem spolehnout.“ (v. 16)

2. Když se Pavel raduje ze zármutku korintských „podle Boží vůle“, zmiňuje se také o „zármutku po způsobu světa“. Jaký je mezi nimi rozdíl? 2 Kor 7,8-11

„Člověk vstupuje do Božího království přes palčivou bolest pokání bortící domnělou lidskou dobrotu; potom Boží Duch, který způsobuje tato muka, začíná z hříšníka tvořit Boží dítě. Nový život se projeví vědomým pokáním i nevědomou svatostí. Nikdy tomu nebude jinak. Základem křesťanství je pokání. Přesně řečeno, člověk nemůže činit pokání, kdy se mu zachce; pokání je Božím darem. Puritáni se modlívali o 'dar slz'. Jakmile přestaneš činit pokání, octneš se ve tmě. Zkoumej sama sebe a sleduj, zdali jsi nezapomněl na pokání.“ (Oswald Chambers)

„Láska, utrpení a smrt Syna Božího svědčí o obrovském rozsahu hříchu; ukazují, že není úniku z jeho moci, ani naděje na vyšší život, pokud se nepoddáme Kristu.“ (CK 23)

Doporučené studium

K tématu o „zármutku podle Boží vůle“ a pravém pokání si prostuduj Mat 3,7-10; Luk 5,29-32; Skut 11,15-18 (závěr Petrovy zprávy na jeruzalémském koncilu a reakce na ni) a Řím 2,4. Přečti si z knihy Cesta ke Kristu kapitolu „Pokání“, str. 17-26.

Následující citát pojednává o Pavlově radě ohledně manželství v 1 Kor 7,12-14 a 2 Kor 6,14-16: „Ten, kdo vstoupil do manželského vztahu jako nevěřící, může se po svém obrácení u svého partnera setkat se silným požadavkem poslušnosti. Přitom se však mohou v náboženských otázkách velice lišit. Požadavky Boží by však měly být kladeny před jakékoli pozemské vztahy, i když by to mohlo způsobit utrpení nebo pronásledování. Když zůstaneme věrni Bohu, duchem lásky a tichosti můžeme nevěřící ovlivnit. Sňatek věřícího s nevěřícím však Bible přímo zakazuje. Boží pokyn zní: „Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími!“ (MYP 464)

Diskusní otázky

1. Znamená „oddělení“ vždy „separaci“? Vysvětli. Jak může izolace od nevěřících narušit právě „oddělení“?
2. Pavel říká, abychom se varovali „zapřáhání do cizího jha“ s nevěřícími. Z toho jsme vyvodili, že člen církve adventistů by se měl oženit pouze s členkou církve adventistů. Je moudrá tato zásada? Jaký má vliv na manželství, rodinu a duchovní růst?
3. V 2 Kor 6,15 Pavel nazývá satana „Beliálem“. Pavel se o satanovi ve svých listech Korintským často zmiňuje (1 Kor 5,5; 7,5; 2 Kor 2,11; 6,15; 11,14; 12,7). Píše o něm také v dopisech, které psal z Korintu (Řím 16,20; 1 Tes 2,18; 2 Tes 2,9). Mluvíme dnes o největším Božím nepříteli příliš mnoho, nebo příliš málo?

Shrnutí

Pavel vyzývá korintské křesťany, aby se cele odevzdali Kristu. Posílení zaslíbeními Všemohoucího se můžeme zbavit kompromisních vztahů a přijmout Boží dar pravého pokání, tak jak to udělali křesťané v Korintu.

SLUŽBA ŠTĚDROSTI

Texty ke studiu

2 Kor 8,1-15

Základní verš

„Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli.“ 2 Kor 8,9

Hlavní myšlenka

Pravé uspokojení člověk nalezne v naplňování potřeb druhých.

Nikdy nepodceňuj dárek darovaný z lásky

Slečna Thompsonová, učitelka, neměla Teddyho Stallarda moc ráda, přestože věděla, že jeho matka zemřela a otec se o něj moc nestaral. O Vánocích dostala od Teddyho dárek zabalený ve zmačkaném hnědém papíru přelepeném obyčejnou lepicí páskou. Slečna Thompsonová jej rozbalila a našla v něm napůl vypotřebovanou lahvičku levného parfému. Smích ostatních dětí přešla mlčením, kápala si trochu parfému na ruku a zvolala: „To je příjemná vůně!“ Teddy toho dne zůstal ve třídě poslední a řekl zjihlým hlasem: „Slečno Thompsonová, voníte stejně jako moje maminka.“ Srdce slečny Thompsonové se zlomilo. O to víc se začala věnovat svým studentům, hlavně těm pomalejším. Zvláštní péči věnovala Teddymu Stallardovi. Do konce roku se jeho výsledky výrazně zlepšily. Za několik let, když se MUDr. Teddy Stallard ženil, na čestném místě jeho maminky seděla slečna Thompsonová.

Apoštol Pavel vyzývá Korinťany k štědrosti a tím nám dává řadu důležitých naučení. Mezi jinými také to, že není ani tak důležitá hodnota nebo velikost daru, ale upřímnost srdce, se kterou se dar dává.

SBÍRKA PRO JERUZALÉM

- 1. O co žádali vedoucí sboru v Jeruzalémě Pavla na počátku jeho misionářské činnosti? Gal 2,10**

„Sbírka pro Jeruzalémský sbor je často přehlíženou stránkou Pavlovy služby. Pavel se o ni staral s takovou horlivostí, že se jí věnoval celá dvě desetiletí.“ (S. McKnight)

- 2. Pavel pojednává o „sbírce“ ve dvou listech; jeden byl napsán před a druhý po 2. Korintským. Jaké další informace se z nich dovídáme o sbírce pro jeruzalémský sbor? 1 Kor 16,1-4; Řím 15,22-33**

Ve Skutcích se dovídáme, že záměrem Pavlovy poslední cesty do Jeruzaléma bylo předat jeruzalémským křesťanům „sbírku“. Když byl uvězněn, sdělil Pavel Felixovi, že přišel do Jeruzaléma proto, aby „svému národu odevzdal peněžitou podporu a přinesl oběti v chrámě“ (Skut 24,17). Zdá se, že Pavel sbíral peníze pro tento projekt od všech svých sborů. A obnos byl pravděpodobně dost velký. Dary věnoval nejen sbor v Korintu, ale také v Derbe a Lystře (Skut 20,4), Beroji, Tesalonice a Filipách v Makedonii (2 Kor 8,1-5; Skut 20,4.6), Efezu, Troadě a pravděpodobně ještě v mnoha dalších městech. Byla to mezinárodní akce, která probíhala pod vedením apoštola Pavla pro zmírnění nedostatku chudých křesťanů v Jeruzalémě.

Pro Pavla to byla příležitost k uplatnění „služby smíření“. Věřil, že sbírka do-
svědčí jednotu církve, kterou tvořili jak Židé, tak pohané. Doufal také, že křesťané z pohanů tím dokážou, že jsou si vědomi svého dluhu vděčnosti vůči židokřesťanům (Řím 15,27).

- 3. Co bylo podle tvého názoru příčinou Pavlovy horlivosti v organizování sbírky? 2 Kor 8,8**

PŘÍKLAD ŠTĚDROSTI

1. Které rysy štědrosti apoštol vyzdvihuje u makedonských křesťanů? 2 Kor 8,1-7

- a) Štědrost je Boží dar (v. 1).
- b) Štědří mohou být jak lidé chudí a postižení, tak lidé bohatí a slavní (v. 2).
- c) Štědrost je dobrovolná, nedá se přikázat. Hledá příležitosti k dávání (v. 3.4).
- d) Křesťanská štědrost je založena na naprostém odevzdání se Bohu. Nejde zde jen o peněžité dary, které mohou uspokojit sobeckého ducha. Pravá štědrost je důsledkem života odevzdaného Bohu (v. 5), projevem lásky (v. 6).
- e) Křesťané, kteří chtějí vyniknout v jiných ctnostech a darech, by se měli snažit růst také ve štědrosti (v. 7).

V 2 Kor 8,1-7 Pavel poukazuje na příklad štědrosti, kterou projevili věřící v Makedonii. Makedonie nebyla bohatou provincií. Situace křesťanů tam pravděpodobně byla horší než jinde, protože byli pronásledováni pro svoji víru (1 Tes 1,6; 2,14; 3,1-5; Fil 1,29.30).

2. Jak bychom mohli získat takového ducha štědrosti a obětavého dávání, jaký byl zřejmý v životech makedonských křesťanů?

Co kdybys zkusil jeden z následujících návrhů? Ty nebo tvoje rodina si najděte jednotlivce nebo rodinu, která má zřejmý materiální nedostatek. Udělejte pro ně „sbírku“, abyste jim pomohli. Na rodinných pobožnostech se informujte o tom, jak se vám to daří.

Vaše třída sobotní školy se dohodne na nějakém dobročinném projektu (třeba v rámci aktivit ADRA), který byste byli schopni realizovat.

„Pane, příliš nás to táhne k materialismu a soběstřednosti. Zdá se, že nikdy nedosáhneme v našich 'potřebách' spokojenosti. Říkáme si, že někdy později věnujeme svůj čas, schopnosti nebo peníze pro potřeby druhých. Prosíme, dej nám dar štědrosti dnes.“

JEŽÍŠ – VZOR ŠTĚDROSTI

1. Co znamená, že Kristus se stal chudým pro tebe? Jaká je tvoje štědrost ve srovnání s Kristovou obětí? 2 Kor 8,9; Fil 2, 5-8

Philip Yancey píše: „O vtělení jsem něco pochopil, když jsem měl akvárium se slanou vodou. Zjistil jsem, že péče o mořské akvárium není jednoduchý úkol. Potřeboval jsem přenosnou chemickou laboratoř, abych mohl průběžně sledovat obsah dusičnanů a amoniaku. Přidával jsem do akvária vitaminy, antibiotika a enzymy. Filtroval jsem vodu přes skelnou vatu a aktivní uhlí, ozařoval jsem ji infračerveným světlem. Možná si budete myslet, že když jsem v zájmu svých rybiček vynaložil tolik energie, byly mi za to alespoň vděčné. Ale kdepak. Pokaždé, když můj stín dopadl na nádrž, všechny se schovaly pod nejbližší škebli. Jedinou jejich reakcí byl – strach. Dokonce, když jsem nadzvedl víko, abych jim v pravidelný čas třikrát denně nasypal krmení, chovaly se, jako bych je přicházel mučit. Nebyl jsem schopen je přesvědčit, že o ně mám opravdový zájem. Já jsem byl pro své ryby jako bůh. Byl jsem pro ně příliš velký, mé pohyby byly naprosto cizí. Moje skutky milosrdenství vnímaly jako projevy krutosti; moje snahy o udržení příjemného prostředí se jim zdály jako narušování jejich klidu. Zatoužil jsem stát se jednou z nich, abych se k nim mohl přiblížit a 'hovořit' s nimi jazykem, kterému rozumí.

Kdyby se člověk proměnil v rybu, nebyl by to takový zázrak, jako když se Bůh stal dítětem. A přece se to podle evangelií v Betlémě stalo. Ten Bůh, který stvořil člověka, se stal člověkem; jako kdyby se malíř stal skvrnou na svém obraze nebo spisovatel písmenem ve svém díle. Slovo se stalo tělem.“

2. V čem jsi zbohatl Kristovou chudobou? 2 Kor 8,9

VELKÝ MALÝ DAR

1. Jak Bůh posuzuje dar? 2 Kor 8,12; Mar 12,41-44

V posledním týdnu před ukřižováním byl Ježíš vtažen do sporů v chrámu. Přesto se mu podařilo na chvíli uniknout rušnému prostředí a v klidu usednout poblíž chrámové pokladnice. Ta se skládala ze třinácti nádob zvaných „trubky“, protože každá měla tvar trubky vyrobené z beraního rohu. Na každé z těchto třinácti pokladnic byl uveden účel, ke kterému měly peníze sloužit. Každý člověk, který přicházel do chrámu, se mohl rozhodnout, na který účel přispěje.

Po chvíli přichází žena. Ostrov chudoby uprostřed moře pýchy. Jde nenápadně podél zdi, jakoby s obavou, že ji někdo zpozoruje. Oči má sklopené k zemi a nevidí nic kromě oslnivě se lesknoucí pokladnice. Je sama. Má oděv, který prozrazuje její ubohý stav chudé vdovy. Nezbyvají jí prostředky na nějaký přepych, její obličej nese známky starosti a neštěstí.

Blíží se k pokladnicím. Kterou si zvolí? V tu chvíli myslí na lidi, kteří jsou na tom ještě hůř než ona, a přistoupila k pokladnici s nápisem „Pro chudé“. Chvějící se rukou sáhla do svého ubohého oděvu. Pán Ježíš ji pozoruje. Na slunci se zaleskly dvě měděné mince – nejmenší mince, které se tehdy razily. Říkalo se jim „tenké mince“. Pán Ježíš věděl, že tato žena má pouze tyto dvě. S nepochopitelnou štědrostí a překvapivou vírou vhodila do chrámové pokladnice ne jednu, ale obě. Ježíše to tak dojalo, že zavolal své učedníky, ukázal jim na tuto ženu a řekl: „Amen, pravím vám, tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž dali ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku; dala, co měla, všechno, z čeho měla být živa.“ (Mar 12,43.44)

2. Porovnej svůj způsob dávání se štědrostí vdovy. Chce Bůh, abys dával víc?

BOŽÍ DAR ŠTĚDROSTI

1. Do jakého seznamu zařazuje apoštol Pavel štedrost? Řím 12,6-8

V epištole Římanům 8. kapitole Pavel označuje štědrost za duchovní dar. Tutéž myšlenku uplatňuje také v 2. listu Korintským: „Jako jste ve všem bohatí, ve víře, v slovu, v poznání, v horlivosti i v lásce, kterou máte k nám, buďte bohatí i v tomto díle milosti.“ (2 Kor 8,7)

Pavel nechce, aby si čtenáři mysleli, že štědrost, o které mluví, je pouze lidskou schopností, jen charakteristickým rysem civilizovaných lidí. Naopak zdůrazňuje, že štědrost je vlastnost, kterou získáváme jako dar od Boha.

2. Na které další zásady týkající se štědrosti apoštol poukazuje v 2 Kor 8,10-15?

Seznam pondělního oddílu můžeme rozšířit o další zásady:

- a) Pokud učiníme slib (ať veřejně nebo jen v srdci), že přispějeme na Boží dílo finančním darem nebo investicí času či svými schopnostmi, měli bychom slib splnit (v. 10.11). Korintští se už dříve („loni“ – v. 10) rozhodli, že přispějí do sbírky pro jeruzalémské věřící. A zřejmě už začali na tento účel shromažďovat prostředky. Pavel je nyní povzbuzuje, aby obnovili svůj zájem o tento projekt a splnili svůj dřívější slib.
- b) Bůh od nás nežadá to, co nevlastníme. Vyzývá nás, abychom přispěli z toho, co nám dal. Na daru není nejdůležitější jeho velikost. Naše štědrost se posuzuje podle toho, s jakou horlivostí a ochotou dáváme (v. 11.12).
- c) Pavel vychází z 2 Moj 16,18 a klade důraz na další důležitou zásadu štědrosti – na spravedlivé „vyrovnání“. Pokud máme „přebytek“, měli bychom být připraveni posloužit těm, kteří žijí v „nedostatku“ (v. 13-15). Bůh představil tento princip prakticky tím, že každému dával manu podle jeho potřeb.

3. Kdyby lidé věděli, kolik a jak dáváš, mohl bys jim být příkladem štědrosti? Pokud ne, jak ti Bůh může pomoci v této oblasti?

Doporučené studium

Boží slovo prohlašuje, že pokud budeme chtít žít podle nebeských pravidel štědrosti, bude se nám dobře dařit. Prostuduj si Přísloví 3,9.10.27.28; 11,24.25; 28,8. Přečti si z knihy Skutky apoštolů 32. kapitolu „Štědrá církev“ (str. 221-227).

„Pán ví o každé živé duši a ti, kterým požehná dostatkem prostředků, by měli pomáhat těm, kteří nemají takové požehnání. 'Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli.' Od následovníků Pána Ježíše se očekává, že budou projevovat takovou sebeobětavost a pěstovat takového ducha dobročinnosti, jaký byl typický pro našeho Pána. Měli by pamatovat na chudé, být laskaví a soucitní k trpícím a tak ukazovat, že jdou ve stopách Pána Ježíše.“ (RH, 26.6.1894)

Diskusní otázky

1. Poměrně malá část obyvatel světa spotřebovává největší procento přírodních zdrojů. Proto z křesťanských kruhů slyšíme výzvu, abychom si osvojili „celosvětový životní styl“. Nakolik princip vyrovnání (2 Kor 8,13-15) podporuje tuto výzvu?
2. Jak bychom se měli zachovat k potřebám lidí, jejichž chudoba je důsledkem lenosti nebo špatného hospodaření?
3. „V životě světských lidí se zračí zásada brát, jen brát.“ (SA 223) Kde najdeme inspiraci pro opačný přístup a pro moudrost jak uplatnit zásadu projevenou v Kristově oběti – „dávat, jen dávat“?
4. Na světě je mnohem víc potřeb, než je schopen jednotlivec nebo jedna církev naplnit. Jak tato skutečnost ovlivní naše dávání?
5. Přemýšlej o dávání nejen v oblasti finanční. Co dalšího, kromě peněz, můžeš dávat?

Shrnutí

Snaha makedonských křesťanů přispět do sbírky bez ohledu na jejich velkou chudobu, stejně jako ochota Pána Ježíše vyměnit nebeskou nádheru za lidskou chudobu, by nás měly inspirovat, abychom usilovali získat od Boha dar štědrosti.

SLUŽBA NUZNÝM

Texty ke studiu

2 Kor 8,16-9,15

Základní verš

„Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo.“ 2 Kor 9,8

Hlavní myšlenka

Bůh nás vyzývá, abychom podporovali Boží dílo. To neznamena, že se musíme stát chudými. Díky naší štědrosti však můžeme prožít Boží požehnání.

Dal jsi někomu dárek s pochybným záměrem?

„Milý Jime,“ začínal dopis. „Minulý týden jsem poklekl k modlitbě, abych se modlil za ty, které jsem měl na svém modlitebním seznamu. Chtěl jsem se modlit také za tebe, ale tvé jméno tam chybělo.“ Dopis pokračoval v tomto smyslu: „Pokud se tvé jméno znovu objeví na mém seznamu, bude se ti všechno dobře dařit! Stačí, abys v obálce poslal pár dolarů!“ Je mnoho „křesťanů“, kteří vykonávají svoji službu z pochybných pohnutek nebo používají pochybné metody, aby se obohatili.

Jak Pavel organizoval kampaň na získávání peněz? Co ho motivovalo? Jaké úsilí vyvinul, aby ho nikdo nemohl podezřít z nečestnosti? 2 Kor 8,16-9,15 nám dává možnost pozorovat Pavla v roli organizátora sbírky a lépe pochopit, co to znamená použít peníze na „pomoc bratřím“ (2 Kor 9,1).

VYSLANCI SBORŮ

Pavel přikládal sbírce velkou důležitost. Dělal vše, co mohl, aby korintské přesvědčil. Do Korintu vyslal delegaci tří lidí, kteří měli za úkol shromažďovat finanční prostředky.

1. Čím si získal důvěru sborů Titův spolupracovník? 2 Kor 8,18.19
2. Čím se vyznačoval třetí „bratr“, o kterém se Pavel zmiňuje? 2 Kor 8,22

Zdravé finanční hospodaření církve je založeno na zásadách obsažených v 2. Korintským 8. a 9. kapitole. Pavel měl zájem na tom, aby se na společném projektu podílely místní sbory. Tak položil základ reprezentační formy církevní organizace.

Musíme bedlivě střežit, aby se v církvi správně nakládalo s finančními prostředky. V souvislosti s představením dvou „bratrů“ Pavel uvádí důvod, proč ustanovil tuto delegaci: „Chceme totiž zabránit tomu, aby nás při službě tomuto štědrému daru někdo nepodezíral. Myslíme na to, abychom byli bez výtky nejen před Bohem, nýbrž i před lidmi“ (v. 20.21). Každý ze tří delegátů byl schopný člověk ušlechtilého charakteru. Pavel nevysílá tři osoby proto, že by měl o každé z nich nějaké pochybnosti, nebo proto, že by si chtěl pojistit čestné nakládání s finančními dary. Každý z nich by vykonal svěřené úkoly čestně a správně. Každý z nich by vykonal to, co je správné „v Božích očích“. Tento projekt však byl tak důležitý a jeho výsledek mohl natolik ovlivnit celkový růst církve, že si zasloužil to nejlepší zajištění. Nestačí, že je vše v pořádku v Božích očích; musí to vidět také lidé.

3. V čem by následující citát mohl ovlivnit tvé jednání?

„Vše, co Boží lid koná, by mělo být tak průhledné jako sluneční paprsky. Zatajováním se zločin neospravedlní.“ (RH, 18.11.1890)

OSOBNOST TITA

- 1. Jak korintští křesťané Tita přijali? Vypovídá to něco o Titově osobnosti? 2 Kor 7,5-7.13-16**
- 2. Jakou roli Titus zastával v souvislosti se sbírkou? Co Pavel na Titovi oceňoval? 2 Kor 8,6.16.17.23**
- 3. O čem svědčí skutečnost, že si Pavel na cestu do Jeruzaléma vybral vedle Barnabáše právě Tita? Gal 2,1-3**
- 4. Na jaké cesty Pavel vyslal Tita později? Jakou službu zastával? Tit 1,1-5; 3,12; 2 Tim 4,10**

Titus provázel Pavla od samého začátku jeho apoštolské služby (Gal 2) až na samotný konec (2 Tim 4,10). Pavel Tita nazýval svým „bratrem“ (2 Kor 2,13), „společníkem“ a „spolupracovníkem“ (2 Kor 8,23). Napsal dopis „Titovi, vlastnímu synu ve společné víře“ (Tit 1,4). Pavel měl v Tita velkou důvěru a byl si jist jeho láskou ke Kristu a věrností vůči němu a evangeliu, které hlásal.

Apoštol si uvědomoval, že jeho věrný společník je silnou osobností, dovede však jednat diplomaticky a taktně. Před Pavlovými nepřáteli v Korintu mohla obstát jen takováto osobnost. A Titus se ve svém poslání skutečně osvědčil. Jeho úspěch byl do značné míry dán jeho osobním zájmem o korintské křesťany.

DŮVODY PRO ŠTĚDROST

1. Jak Pavel zdůvodňuje, že poslal tři muže do Korintu? 2 Kor 9,1-5

Pavel se již dříve korintským chlubil dobrovolnou štedrostí makedonských (2 Kor 8,1-5). Nyní zjišťujeme, že u makedonských se chlubil dobročinností korintských křesťanů. Nadšení korintských pomohlo motivovat makedonské (2 Kor 9,2). Pavel se však obával, že skutečnost bude jiná než jeho chvála. Měl obavy, že by mohlo dojít k jejich zahanbení, kdyby přišel do Korintu s některými Makedonci a ukázalo se, že jeho chvála jejich křesťanské štedrosti neodpovídala skutečnosti.

Pavel si přál, aby dar korintských byl dobrovolný. Přesto jeho výzva nepostrádá jistou míru naléhavosti. Jak bys rozlišil přiměřenou křesťanskou naléhavost a nevhodné naléhání?

Pavel uvádí řadu důvodů pro štedrost korintských. Následující seznam je uvádí v pořadí, jak je nacházíme v 2 Kor 8. a 9. kapitole:

- a) Ve štedrosti mají být stejně „bohatí“ jako v jiných duchovních oblastech (8,7).
- b) Jejich dar může být vhodným projevem vděčnosti za evangelium (8,9; 9,11-13.15)
- c) Dobré věci dotáhnout do konce (8,10.11).
- d) Dosažení „vyrovnání“ v křesťanské rodině (8,13-15).
- d) Pomoc chudým křesťanům v Jeruzalémě (9,1.12).
- f) Vyhnout se ostudě při Pavlově návštěvě spolu se zástupci z Makedonie (9,1-5,
- g) Vděčnost obdarovaných za bratrské společenství (9,13).

2. Který z výše uvedených bodů považuješ za nejdůležitější? Který se ti zdá nejméně důležitý? Proč? Z jakých důvodů dáváš ty?

3. Jak tě následující text povzbuzuje k tomu, abys dával štedře? „On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?“ (Řím 8,32)

BŮH JE ŠTĚDRÝ DÁRCE

1. Co nám může pomoci v našem rozhodování dát? Jaký je rozdíl mezi vírou v Boží zaslíbení a vypočítavostí? 2 Kor 9,6-11

Křesťanská štedrost je založena na Boží štedrosti. Není se čemu divit, že věřící člověk radostně rozdává z Božího pokladu – vždyť sám Bůh je štedrý dárcem (2 Kor 9,15).

2. Jaký dvojitý účinek má štedrost? 2 Kor 9,12

V jednom křesťanském časopisu byl nedávno otištěn seznam otázek pro sebehodnocení. Pod titulkem „Jsem chamtivý?“ se nacházely tyto otázky:

- A. Když si představím, že jsem vyhrál v nějaké soutěži spoustu peněz, uvažuji: a) jak bych použil tyto peníze na pomoc druhým; b) jak si koupím různé věci, po kterých toužím; na jakou dovolenou si zajedu; c) mohl bych si dělat, co bych chtěl.
- B. Když slyším o někom, kdo má podobné schopnosti, energii a vzdělání jako já a vydělává si podstatně víc než já, říkám si: a) to je pěkné, že si může vydělat takové peníze; b) to není spravedlivé...
- C. Když dám peníze církvi nebo jiné dobročinné organizaci, většinou: a) s radostí myslím na dobro, které může být vykonáno díky mým penězům; b) myslím na to, co jsem si za ně mohl koupit, kdybych si je nechal.
- D. Když někomu půjčím 100 korun: a) nevdám mi, když ty peníze už nikdy nevidím; b) rozzlobím se, když mi ten člověk půjčené peníze už nevrátí.
- E. Když dám peníze jako dar církvi, dělám to proto, že: a) chci, aby církev konala dobro; b) cítím, že by nebylo správné nedát.

„Máme-li dávat neochotně, je lepší nedávat vůbec; pokud věnujeme naše prostředky bez ducha dobrovolnosti, je to výsměch Bohu. Mějme na paměti, že jednáme s tím, na kom závisí každé požehnání; s tím, kdo čte každou myšlenku, kterou máme na srdci, každý záměr myslí.“ (6BC 1105)

„Boží milost doplňuje zdroje tak často, jak často z nich radostný dárcem rozděluje své dary.“ (Murray J. Harris)

POKRM PRO HLADOVÉ

1. Jaký vztah má Bůh k chudým lidem? Žalm 146,5-9; Iz 3,13-15

Při studiu 2. Korintským 8. a 9. kapitoly by se mohlo stát, že budeme mít na mysli pouze příspěvky církvi a unikne nám hlavní smysl štědrosti. Pavlovo nadšení pro dobročinný projekt nás vyzývá, abychom uvažovali o vztahu k chudým lidem.

2. Proč Pavel radí Timoteovi, aby bohaté napomínal? 1 Tim 6,17-19

„Ježíš řekl: 'Prodejte, co máte a rozdejte to' (Luk 12,33), buďte 'štědří, dobročinní' (1 Tim 6,18). 'Ale dávaš-li hostinu, pozvi chudé, zmrzačené, chromé a slepé.' (Luk 14,13) 'Zdalipak púst, který já schvaluji, není toto: rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jeho rozbit? Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidiš-li nahého, obléknout ho....' (Iz 58,6.7.10) 'Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.' (Mar 16,15) Tak znějí příkazy Pána Ježíše. Dělají to vyznavači křesťanství?“ (KP 220)

3. Kdo by měl být středem našeho zájmu, když myslíme na chudé? Skut 4,32-35; 6,1-4; Gal 6,10

Představ si, že ve sboru máte rodinu, která očividně nedovede dobře hospodařit s penězi. Z toho důvodu se jim nedostává prostředků na stravu. Který z následujících postupů bys doporučil sboru? Napadají tě jiné možnosti?

- Poskytnout nutnou pomoc, dokud si rodina nevyřídí podporu sociálního úřadu.
- Navázat vztah této rodiny s jinou rodinou, která je příkladem správného hospodaření s penězi.
- Poskytnout školení nebo poradu finančního poradce o křesťanském hospodaření.

Doporučené studium

S použitím konkordance si vyhledej víc biblických rad týkajících se pomoci chudým lidem.

„Peníze jsou potřebným pokladem. Nedávejte je těm, kdo je nepotřebují. Někdo potřebuje tvé dary, které jsi ochoten věnovat. Na světě jsou lidé, kteří hladovějí a trpí nouzí. Možná si říkáš: já sám přece nejsem schopen všechny nasytit. S využitím Kristových naučení o hospodaření však můžeš nasytit jednoho. 'Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo nazmar.' (Jan 6,12) Tato slova pronesl ten, jehož moc učinila zázrak a naplnila potřeby hladového zástupu.“ (CS 37)

Diskusní otázky

1. Jak úspěšná byla Pavlova výzva ke sbírce (2 Kor 8,9) podle Řím 15,25-27?
2. Někdy nedáváme, protože sami nemáme „dost“. Ve světle následujícího přísloví přemýšlej nad otázkou, co je „dost“:
„Nemoudrý člověk chce víc peněz a víc věcí, které si za peníze může koupit. Moudrý člověk chce dost peněz a víc věcí, které si za peníze koupit nemůže, jako zdraví, radost, lásku a pokoj myslí.“
3. Pán Ježíš řekl: „Chudé máte stále kolem sebe.“ (Mat 26,11) Je správné s odvoláním na tento výrok opomíjet službu chudým? Proč ano, nebo proč ne?
4. Jak můžeme využít zásad obsažených v 2. Korintským 8. a 9. kapitole v našem dávání? Jaký vztah bychom měli mít například k organizacím, kde nejsou stanovena jasná pravidla kontroly financí?

Shrnutí

Apoštol Pavel nás vybízí, abychom s vděčností v našich srdcích za „Boží nevýslovný dar“ v Kristu odráželi štědrost samého Boha a podporovali službu jeho církve, povzbuzovali jeden druhého k uplatňování zásad čestnosti ve finančních záležitostech a sloužili těm, kdo jsou v nouzi.

VYZBROJENÍ PRO SLUŽBU

Texty ke studiu

2 Kor 10,1-18

Základní verš

„Zbraně našeho boje nejsou světské, nýbrž mají od Boha sílu bořit hradby.“
2 Kor 10,4

Hlavní myšlenka

Apoštol Pavel je nám příkladem v používání duchovních zbraní pro šíření evangelia.

Bůh nám nabízí své zdroje pro službu na jeho díle

V Pavlově době římská armáda ovládala svět pomocí svých dobře vycvičených vojáků a vyspělých zbraní. Stroje zvané tormenta vystřelovaly oštěpy, šípy a kameny. V roce 1902 císař Wilhelm II. nechal zhotovit funkční modely těchto římských zbraní. Na jeden pokus se šípem trefili do černého ze vzdálenosti 50 metrů a druhý šíp roztříštil ten první!

Apoštol Pavel na námitky svých nepřátel ostře odpovídá (2 Kor 10. – 13. kapitola). Přitom využívá zbraní z Boží zbrojnice. Ať jsou římské zbraně jakkoli mocné, Pavel ví, že Bůh má ještě mocnější. Voják by se jistě vysmál takovým „zbraním“, jako je pravda, víra nebo modlitba. Pavel však zná jejich skutečnou sílu. I dnes, ve věku tryskových bombardérů a vesmírných laserových zbraní, zůstávají Pavlova slova platná. Bůh nás pro svoji službu vyzbrojuje ne slabými zbraněmi tohoto světa, nýbrž svými mocnými zbraněmi. Při studiu úkolu na tento týden přemýšlej: Jsem vyzbrojen Božími zbraněmi?

PAVLOVA OSTRÁ SLOVA

1. Proč není tiché a pokorné napomínání „po způsobu Kristově“ v protikladu s trestáním? 2 Kor 10,1.2.5.6; 13,2.

Při svém úsilí o napravení zla bychom neměli podléhat našemu sklonu vyhledávat na druhých chyby a kárat je. Výtky ještě nikoho nenapravily. Naopak, citlivé lidi o-vzduší kritiky jen odradí v jejich úsilí o nápravu. Kárat má smysl jedině tehdy, když viník sám uzná svou vinu a má vůli ji napravit. Takového člověka bychom měli po-vzbudit tím, že mu poukážeme na zdroj odpuštění a pomoci.

2. Za jakých okolností by mohlo být na místě použití silných slov? Mat 23,25.28.33
Jak bys reagoval na to, kdyby je někdo použil vůči tobě? Používáš silná slova, když se ti to hodí?

„S rukou zdviženou k nebi a obklopen božským světlem mluvil Kristus jako soudce k těm, kdo stáli před ním. Jeho hlas, který tak často poslouchali, když prosil a naléhal, nyní káral a odsuzoval. Posluchači se zachvěli.“

„Kristus se rozhorlil proti pokrytectví, proti hrubým hříchům, jimiž lidé přivádějí své duše do záhuby, jimiž klamou lid a zneuctívají Boha.“

„Stejně tak křesťan, jenž žije v souladu s Bohem a projevuje lásku a milosrdenství, pocítí spravedlivý hněv, když se setká s hříchem; nedá se však strhnout svým rozhořčením k tomu, aby tupil ty, kdo tupí jeho. I při střetnutí s těmi, kdo podněcování pekelnými silami hájí nepravdu, zachová v Kristu rozvahu a ovládne se.“ (TV 433)

ZBRANĚ Z BOŽÍHO ARZENÁLU

1. O jakých zbraních a jakých hradbách Pavel hovoří, když znázorňuje duchovní boj? 2 Kor 10,3-6

V 2 Kor 10,2-6 Pavel upozorňuje, že při své příští návštěvě může jednat „s troufalostí“ a „potrestat každou neposlušnost“. Mezi těmito dvěma varováními (v. 1.2.6) se nachází popis duchovního boje, který Pavel a jeho spolupracovníci bojují (v. 3-5). Na druhé straně Pavel jedná „tíše a mírně po způsobu Kristově“ (v. 1). Přesto však musí bojovat – a to se zbraněmi, které „mají od Boha sílu“. S takovými zbraněmi si je Pavel jistý vítězstvím: „Jimi boříme lidské výmysly a všecko, co se v pýše pozvedá proti poznání Boha. Uvádíme do poddanství každou mysl, aby byla poslušna Krista.“ (v. 4.5)

2 Kor 10,4-6 můžeme chápat jako následující postup vítězné armády. Armáda svírá město v stále těsnějším sevření, až dobude „bašty“ (v. 4). Pak má možnost prolomit hradby. Žádná „překážka“ nemůže obstát (v. 5). Jakmile armáda prolomí hradby, zajme obyvatele města (v. 5). Vůdcové vzpoury jsou potrestáni a vítězství je dosaženo (v. 6).

Korintáné, které Pavel přivedl ke Kristu, osobně poznali jeho duchovní zbraně. Bašty jejich náboženských názorů, kterým dříve věřili, pod náparem Pavlova poselství o vzkříšení a opětném příchodu Pána Ježíše padly. Tuto zkušenost si asi vybavili, když je Pavel upozorňoval, že by mohl Boží zbraně opět použít!

„Když evangelium proniká do lidského srdce, setkává se tam s pozemskými záležitostmi a předsudky, které člověku brání pochopit a přijmout pravdu... Když tam však evangelium vstoupí ve své moci, tyto citadely nemohou obstát. Jedna po druhé se drojí, až se zřítí k zemi.“ (Charles Spurgeon)

2. Je-li pravda to, co Pavel říká o Božích zbraních, proč je tak často pravda v prachu, zatímco zlo je většinou na koni? Jak se tvé názory a předsudky rozpadly pod náparem moci evangelia? Které by ještě měly padnout?

CÍRKEV JAKO ARMÁDA

1. Které zbraně duchovního boje měl apoštol na mysli? 2 Kor 6,3-7; 1 Tes 5,8

Pavlovy myšlenky jsou reakcí na útoky jeho nepřátel v Korintu. Přesto jeho popis duchovního boje může i nás vést v našem zápasu se zlem. Jeho slova nás povzbuzují, abychom se dobře vyzbrojili pro náš duchovní boj a uvědomovali si, o jaký boj jde. Za prvé, musíme si být vědomi toho, že náš boj není s lidským nepřítelem. Pavel si ce jedná se svými oponenty, ale terčem pro duchovní zbraně nejsou ani tak lidé jako spíš „bašty“, „argumenty“, „pyšné překážky“ a „myšlenky“. Pokud se zaměřujeme na boj proti lidem, kteří zastávají nesprávné názory, místo toho abychom bojovali proti samotným názorům, jsme v nebezpečí, že svůj zápas povedeme „po lidsku“ (v. 3).

Stojí za to povšimnout si Pavlova vítězného tónu. Když se zapojíme do služby pro Krista, býváme často zmalomyslnění výsledky našeho snažení. Měli bychom se však méně zaměřovat na to, proti komu bojujeme, a více si uvědomovat, jaké zbraně nám Bůh dává k dispozici.

2. „Duchovní boj“ je v současné době oblíbený termín v křesťanských kruzích. Co tento termín přesně znamená v Pavlově pojetí? Jaké jsou některé nesprávné pohledy na tuto záležitost a jak bychom na ně měli reagovat? Jak bychom měli odpovědět, když někdo svůj boj prohraje a odvrátí se od Boha?

PAVLOVO STAVEBNÍ POVOLENÍ

1. Z čeho ještě Pavla jeho nepřátelé obviňovali? 2 Kor 10,7-11

Pavel si dává dobrý pozor na to, aby odlišil své oponenty, kteří přijížděli do Korintu z různých míst, od korintských věřících. Zdá se, že v případě svých oponentů si nedělal velké naděje (2 Kor 11,13-15). Co se však týče korintských věřících, doufal, že opět přijde čas, kdy jejich poslušnost zase „bude úplná“ (2 Kor 10,6).

Tento rozdíl je jasně patrný z těchto Pavlových slov: „Říká se (jeho oponenti tvrdili), že mé listy jsou závažné a mocné, ale osobní přítomnost slabá a řeč ubohá.“ (v. 10; 10,1; 13,10) Je zřejmé, že první bod (že Pavlovy listy jsou „závažné a mocné“) jeho nepřátelé mysleli ironicky. Říkali, že je silný v případě, když se nachází v bezpečné vzdálenosti, ale v jejich přítomnosti je slabý. Slovo „slabý“ se dá přeložit jako „nemocný“, takže mohli mít na mysli apoštolovu nemoc a jeho možný odchod do ústraní. Jedním z aspektů, ve kterém se v očích nepřátel projevovala slabost Pavlovy osobnosti, byla nedostatečná úroveň jeho vystupování. Vytykali, že mu „chybí výmluvnost“; Pavlova řeč a kázání „se neopíraly o vemlouvavá slova lidské moudrosti“ (1 Kor 2,1-5).

2. Od koho a k čemu dostal Pavel pravomoc? 2 Kor 10,8; 13,10 Neprotiřečí Pavel? 2 Kor 10,4.8

Pavel zdůrazňuje dvě důležité skutečnosti. Za prvé prohlašuje, že jeho autorita je od Boha. Za druhé dokazuje, že tuto autoritu uplatňuje způsobem, který přispívá k růstu církve. Tvrdit, že je zmocněn Bohem, může kdokoli; ale pravdivost tohoto tvrzení se může posuzovat jedině na základě výsledků jeho působení v církvi. Pokud tedy někdo prohlašuje, že má Boží dary ke službě, ale ve skutečnosti „boří“, místo aby „budoval“, není na místě pochybovat o Božím povolání takové osoby?

3. Jaký je rozdíl mezi konstruktivní a destruktivní kritikou? K jakému druhu kritiky máš sklon?

BOŽÍ DOPORUČENÍ

1. Co bychom při hodnocení sebe i druhých měli vzít v úvahu? 2 Kor 10,12-18

Mnozí z nás stráví hodně času a energie tím, že posuzují sebe nebo druhé. Od prvních dnů školní docházky učitel srovnává naše výsledky s výsledky ostatních spolužáků. Zaměstnavatelé neustále hodnotí zaměstnance. Bankovní úředník věnuje množství času posuzování spolehlivosti těch, kdo žádají o půjčku. Takové posuzování je v obchodním světě nebo při vzdělávání nezbytné; Pavel však upozorňuje, abychom při posuzování duchovní úrovně druhých nebo sebe byli nanejvýš opatrní. Je naprosto pošetilé domnívat se, že něco vyřešíme tím, když se srovnáváme s druhými lidmi! Pravdivé doporučení můžeme získat jen z jediného zdroje: „Ne ten, kdo doporučuje sám sebe, je osvědčený, nýbrž ten, koho doporučuje Pán.“ (2 Kor 10,18)

2. Jaké cíle si Pavel stanovil ve své misijní práci? 2 Kor 10,12-18

V souvislosti s popisem své misijní činnosti se Pavel negativně vyjadřuje o činnosti svých oponentů, kteří navštívili Korint. Když přišel do Korintu, byl tam průkopníkem. Nepůsobil na území někoho jiného tak, jak to dělali oni. Jeho touhou bylo za pomoci jeho spolupracovníků rozšířit hranice křesťanské misie. Pokušení srovnávat, které vede ke ztrátě soudnosti, nehrozí průkopníkovi.

Pavlova misijní touha nebyla nikdy zcela uspokojena. Vždy viděl další možnosti služby a nové oblasti, kde by bylo třeba zvěstovat evangelium. Pavlův zeměpisný rozhled nebyl úplný – celé další kontinenty, o kterých Pavel nic netušil, měly být získány pro Krista. O co víc bychom měli být misijně horliví my, když máme jako misijní pole celý svět!

3. Zvol si zemi, která tě zajímá, a zjisti, jak tam probíhá zvěstování adventistického poselství. Čím bys konkrétně mohl přispět k tomu, aby tam evangelizace postupovala rychleji?

Doporučené studium

V 2. Korintským 10. – 13. kapitole se mimo jiné řeší také otázka využití Božího daru vyjadřování (jak ústního, tak písemného). Prostuduj si k tomu Pavlovu radu v Ef 4,25-32. Je 2 Kor 10-13 výjimkou z pravidla, že řeč by vždycky měla sloužit k budování? Vysvětli svoji odpověď.

„Kristovo náboženství nikdy nesnižovalo posluchače; nikdy je nevedlo k hrubosti nebo drsnosti, k nezdořilosti nebo sebezpyšování, ke vzteku či k tvrdosti srdce. Naopak, zjemňuje vkus, posvěcuje úsudek, pročištuje a zušlechťuje myšlenky lidí, které získává pro Krista. Boží ideál pro jeho děti je vyšší než nejvyšší lidská představa. Bůh ve svém svatém zákonu představil svůj charakter.“ (8T 63)

„Když Kristova milost zjemní a změkčí srdce, nastane v duši pokoj; vždyť když v srdci zavládne Kristova láska, podrobí si i ty nejtajnější pohnutky našich činů. Kristova milost uklidní i lehce vznětlivou povahu. Bouřlivé srdce se pod vlivem Kristova slova ztiší. Pokud si uvědomujeme, že Bůh nám díky Kristovým zásluhám odpouští, a prožíváme společenství s Kristem, povzbudí nás to, abychom s větším úsilím překonávali své špatné návyky. Naše drsné jednání se zjemní a my se přestaneme zpěčovat posvěcujícímu vlivu pravdy. Mezi Kristovými učedníky by měla být vidět jednota, o kterou Pán Ježíš prosil.“ (RH, 2.1.1894)

Diskusní otázky

1. Které názory podle tvých zkušeností nejvíc odolávají evangeliu?
2. Který z následujících výrazů nejlépe charakterizuje tvoji třídu sobotní školy nebo tvůj sbor? Celkově církev adventistů? Tvoji osobní situaci?
  - a) na pochodu
  - b) na ústupu
  - c) v obležení
  - d) v aktivním boji
  - e) na vojenském cvičení

Shrnutí

Bůh nás chce vyzbrojit pro službu svojí mocnou zbrojí. Tak jako Pavel, i my bychom měli být vždy na strážní před názory lidí, kteří doporučují sami sebe. Abychom získali Boží doporučení pro svou službu, měli bychom se stát nositeli kříže.

ZAPOJENÍ DO SLUŽBY

Texty ke studiu

2 Kor 11,1-33

Základní verš

„Vždyť vás žárlivě střežím Boží žárlivostí; zasnoubil jsem vás jedinému muži, abych vás jako čistou pannu odevzdal Kristu.“ 2 Kor 11,2

Hlavní myšlenka

Církev je zasnoubena božskému Ženichovi. Žijeme v době, kdy její věrnost prochází zkouškou. Těší se na svatbu, avšak ve svém očekávání musí vytrvat.

Jedinečná událost

Svatba je nádherná událost, která přináší výjimečné pocity. Jinak tomu nebylo ani za dávných časů. Obrazy zasnoubení a svatby znázorňuje apoštol Pavel vztah lásky a věrnosti korintských věřících ke Kristu. Jejich věrnost je však ohrožena tím, že by se mohli shlédnout ve „veleapoštolech“, kteří zvěštovali jiné evangelium, jiného Ježíše. Pavel, přítel Ženicha, „žárlí“ místo Krista. Znepokojuje ho skutečnost, že korintským se dvoří jiní nápadníci. Obrácení věřících chápe jako zasnuby s Kristem. Pavel vyhlíží svatbu, druhý příchod Krista, jako příležitost, při které představí nevěstu – korintský sbor – Ženichovi, přicházejícímu Pánu. Jak se ty připravuješ na svoji svatbu s Ježíšem? Těšíš se?

ZASNOUBENÍ

1. Čeho se Pavel obával? V čem spočívala podstata hadova klamu? 2 Kor 11,1-3

Pavel začíná 11. kapitolu žádostí, aby korintští „snesli trochu nerozumu“ (v. 1). Pak ale odbočuje (v. 2-15) a označuje korintský sbor jako budoucí nevěstu Krista, Ženicha.

Pokud při čtení tohoto oddílu budeme mít na mysli novodobé zasnuby, mohou nám uniknout další souvislosti. Ve starověku Židé i pohané brali zasnuby mnohem vážněji než dnes lidé v západním světě. Když se v dnešní době dva zasnoubení lidé rozhodnou ukončit svůj vztah, nejsou s tím spojené žádné komplikace. Zasnuby dnes nemají úřední, ale osobní charakter. Ve starověku však zasnuby byly svazkem, který se uzavíral u soudu. Nevěra partnerovi, se kterým byl člověk zasnouben, se považovala za cizoložství. Proto když Pavel v 2 Kor 11 hovoří o zasnoubení, klade tím důraz na závažnost a trvalost dřívějšího rozhodnutí korintských pro Boha.

2. Jaký význam mají jednotlivé Pavlovy obrazy? Co znázorňuje: a) doba zasnub, b) „jiný Ježíš“, c) podíl na přípravách svatby, d) budoucí „odevzdání“ nevěsty ženichovi? 2 Kor 11,2-4

Pavel měl podíl na přípravách zasnub a těšil se na to, až nevěstu odevzdá Ženichovi. Vezmeme-li v úvahu zvyky při starověkých svatbách, mohli bychom si představit Pavla v úloze „ženichova přítele“. (Srovnej Jan 3,29.30, kde se Jan Křtitel představuje jako „přítel Ženicha“, Krista.) Přítel měl důležitou úlohu při zasnubách a nesl také značnou část odpovědnosti za naplňování ženichových zájmů v průběhu zasnub. Pavel, přítel Ženicha, „žárlivě střeží“ nevěstu, kterou mu chce „odevzdat“.

3. Jsi v tomto období zasnoubení věrný božskému Ženichovi? Udělal jsi něco, co by se mohlo označit jako nevěra Kristu? Jak a kdy se s tím vypořádáš?

ODDÁN KRISTU

1. Co chtěli proroci zdůraznit ve vztahu pozemské nevěsty a nebeského Ženicha? Oz 2,21.22 (2,19.20 kral.); Jer 31,31.32; Iz 62,4.5

Starověký svatební obřad začínal večerním průvodem s lampami, při kterém nevěsta opouštěla otcovský dům a přecházela do ženichova domu. Nevěstu, která byla obklopena přáteli, příbuznými a hudebníky, nesli na nosítkách. Ženichův průvod, který tvořil ženichův nejlepší přítel, příbuzní, přátelé a hudebníci, se cestou setkal s průvodem nevěsty.

Svatební požehnání a obřad se odehrávaly v ženichově domě a oslavy trvaly sedm i více dnů. Na závěr „nejlepší přítel“ odevzdal ženichovi nevěstu.

2. Proč Pavel hovoří o Boží žárlivosti? 2 Kor 11,2

Korintští věřící žijí v důležitém období – v době mezi svým zasnoubením Kristu (jejich obrácení) a jejich „odevzdáním“ Ženichovi při jeho návratu (druhý příchod). V této době se Pavlovi nepřátelé snaží korintské oloupit o jejich lásku. Korintští, stejně jako my, však měli zůstat věrni Ženichovi.

Uvažuj nad následujícím textem: „A slyšel jsem zpěv jakoby ohromného zástupu, jako hukot množství vod a jako dunění hromu: 'Halelujah, ujal se vlády Pán Bůh náš všemohoucí. Radujme se a jásejme a vzdejme mu chválu; přišel den svatby Beránkovy, jeho choť se připravila a byl jí dán zářivě čistý kment, aby se jím oděla.“ (Zj 19,6-8a)

NIKOMU NA OBTÍŽ

1. Co Pavlovi vytýkali nepřátelé? 2 Kor 11,7-15

Obviňovali Pavla, že:

- a) na dálku si „troufá“, ale „tváří v tvář“ je pokorný (10,1.10.11; 13,10);
- b) příliš se vychloubá svojí autoritou (10,8);
- c) překročil své hranice při službě v Korintu (10,14);
- d) udělal chybu, že nepřijal podporu z Korintu (11,7; 12,13);
- e) byl špatný řečník (10,10);
- f) nemá rád korintské (11,11);
- g) snažil se získat majetek od korintských věřících (12,14-18).

Mohlo by se nám zdát divné, že Pavla odsuzují za to, že odmítl nechat se živit korintskými. Možná, že nám v porozumění této záležitosti pomohou dvě skutečnosti. Za prvé, rukodělná práce se v té době považovala za méněcennou. Cicero (106-43 př. K.) napsal: „Pro člověka vyšší společenské vrstvy je nevhodné, aby si na své živobytí vydělával jako dělník. Spíš by se měl živit uměleckými dovednostmi....“ Takže možná Pavla napadali právě proto, že vyráběl stany.

Za druhé, bohatí lidé vyjadřovali svoji moc tím, že se stávali sponzory. A odmítnutí sponzorského daru bylo nezdvorné. Korintští chtěli, aby se Pavlovi dostalo ve společnosti uznání a chtěli se na jeho slávu podílet tím, že ho budou podporovat. Kladli si tedy otázku, zda si Pavel zaslouží být ctěn jako pravý apoštol, když odmítá přijmout podporu, která se dávala apoštolům.

2. Proč bylo Pavlovou zásadou od nikoho nepřijímat žádnou podporu? 2 Kor 11,8

3. Proč od korintských nepřijímal žádné dary? 2 Kor 11,9-12

„Veleapoštolé“, na rozdíl od Pavla, od korintských přijímali finanční podporu. Pavel však nechtěl, aby se na něj dívali stejně jako na ně proto, že jedná stejně jako oni. Na rozdíl od tehdejší běžné praxe Pavel věřil, že zvěstovat v Korintu evangelium „zadarmo“ je tou nejmoudřejší a nejučinnější metodou. Jaké naučení si z toho můžeme vzít pro naši službu?

V PŘESTROJENÍ

1. Co vytýkal Pavel svým nepřátelům? 2 Kor 11,12-15

Jestliže satanovou metodou je ukazovat se v podobě anděla světla, není se čemu divit, když jeho pomocníci také používají přestrojení. Pavlova slova jsou nám připomínkou toho, že ne všichni lidé jsou takoví, jak vypadají. „Nepoctiví dělníci“ přicházejí v podobě „apoštolů Kristových“ a satanovi pomocníci v podobě „služebníků spravedlnosti“. Musíme se řídit Pavlovou radou: „Všecko zkoumejte, dobrého se držte.“ (1 Tes 5,21)

2. Jaký je rozdíl v pojetí apoštolství a křesťanské služby Pavla a jeho oponentů? 2 Kor 12,1.11-13

Jasný rozdíl mezi Pavlem a jeho oponenty je v tom, jak posuzují, kdo je skutečný apoštol. Oponenti se snažili přesvědčit věřící, že apoštolem se může stát jen ten, kdo má vynikající schopnosti. Takový člověk by měl pěkně vypadat, dobře se vyjadřovat, měl by mít působivé doporučující listy, měl by jednat s přirozenou autoritou, měl by mít čistý židovský původ, měl by zažít mnoho vidění a zjevení (12,1) a měl by konat znamení a divy (12,11-13).

Pavel mluví „nerozumně“, protože se nechce porovnávat s veleapoštolý, jejichž apoštolství stojí na chatrném základu. Pavel chce, aby jej posuzovali podle ovoce jeho služby (3,2.3), a chce oslavit moc Krista třeba i svými slabostmi a utrpením.

3. Jak by podle svých kritérií posuzovali Kristovu službu apoštol Pavel a jak jeho odpůrci? Která kritéria jsou ti bližší?

PAVLOVA UTRPENÍ

- 1. Jak se naplnilo Kristovo proroctví, které dal Ananiášovi? Skut 9,15.16; 2 Kor 11,21-28**

Pavel vyjmenovává těžkosti, kterými prošel, aby lidé viděli, že je lepší „služebník Kristův“ (v. 23) než „veleapoštolé“. Svě těžkosti považuje za vyznamenání. V souvislosti se službou se často vyjadřuje o utrpení. Ve svých dopisech korintským na více místech vyjmenovává těžkosti, které prožil: 1 Kor 4,9-13; 2 Kor 4,8-11; 6,4.5; 12,1. Pavel nesouhlasil s tím, že by utrpení zpochybňovalo jeho apoštolské povolání. Spíš naopak, těžkosti a utrpení pro Krista jsou jeho potvrzením. „K jeho zvěstování jsem já byl ustanoven hlasatelem, apoštolem a učitelem. Proto také všechno snáším...“ (2 Tím 1,11.12)

Pavel vidí hlubší smysl svého utrpení. Prostřednictvím utrpení Bůh ukazuje skutečnost Kristovy smrti a zmrtevýchvstání. „Vždyť my, pokud žijeme, jsme pro Ježíše stále vydáváni na smrt, aby byl na našem smrtelném těle zjeven i Ježíšův život.“ (2 Kor 4,11)

- 2. Představuje 2 Kor 11,21-33 výčet Pavlových hrdinských činů? O čem svědčí především 28.-30. verš?**

Pavlův výčet těžkostí, které prožil, nám připomíná, jak málo víme o jeho životě. Čteme pouze o jednom uvěznění před vznikem 2. listu Korintským (ve Filipis – Skut 16,19-40). Naproti tomu apoštol píše: „Ve vězení jsem byl vícekrát.“ (2 Kor 11,23) Stejně tak se Skutky zmiňují pouze o jednom ztroskotání, které se odehrálo až v pozdějším období Pavlova života, zatímco zde Pavel zmiňuje tři.

- 3. Jak se díváš na své bratry a sestry ve sboru, kteří prožívají utrpení? Ztotožňuješ se s Pavlovým pohledem na utrpení v křesťanském životě a službě? Proč se apoštol chlubí svou slabostí?**

Doporučené studium

Nový zákon na mnoha místech používá symboliku svatby pro znázornění vztahu mezi Kristem a jeho lidem. Studuj následující oddíly: Mat 22,1-14 (podobenství o hostině; srovnej Luk 14,15-24); Mat 25,1-13 (podobenství o deseti družičkách); Mar 2,18-20 (srovnej Mat 9,14.15; Luk 5,33-35); Ef 5,21-33; Zj 19,6-10; 21,2.9-21.

Přečti si v knize Skutky apoštolů 33. kapitulu „Práce v nesnadných podmínkách“, str. 228-235.

„Druhý list Korintským 11. kapitola obsahuje mnoho rad. Ukazuje, že lidé, kteří mají tendenci dívat se na věci lidským zrakem, se mohou dopustit mnoha těžkých omylů. Mohou konat práci, kterou je Bůh nepověřil, kterou naopak odsuzuje. Jejich činnost spočívá v tom, že kritizují, považují se za soudce a vynášejí o druhých své soudy. O co prospěšnější pro jejich duchovní rozvoj by bylo, kdyby si hleděli vlastních chyb a charakterových nedostatků, zpytovali svá srdce a snažili se z nich odstranit trám vyhledávání chyb u druhých, podezírání ze zla, mluvení o zlu, vynášení křivého svědectví, nenávisti a obviňování bratrů.“ (6BC 1105)

O Pavlově práci v Efezu Ellen Whiteová napsala: „V neutuchající bouři odporu, za neustálého pokřiku nepřátel a odpadání přátel ztrácel neohrožený apoštol téměř odvahy. Vzpomněl si však na Golgotu a s novou horlivostí dál šířil známost o Ukřižovaném. Kráčel jen krvavou cestou, kterou kráčel před ním Kristus. Netoužil, aby byl zproštěn boje, dokud nesloží svou zbroj k nohám svého Vykupitele.“ (SA 196)

Diskusní otázky

1. Pavlovo přirovnání druhého Kristova příchodu ke svatbě je přitažlivý obraz. Jakým jiným způsobem bys představil Kristův druhý příchod, aby se na něj lidé těšili?
2. Prostuduj si 2 Kor 11,28.29. Kdyby vedoucí sborů přijali tento model služby, jak by to ovlivnilo život sborů?
3. Jak se zachováš ke členu svého sboru, když se ve tvé přítomnosti bude nepěkně vyjadřovat o vedoucích církve?

Shrnutí

Pokud je naše služba pravá, bude se náš život podobat životu toho, jehož jsme služebníky. Potom budeme mít, stejně jako Pavel, zájem na tom, aby křesťané svoji lásku ke Kristu projevovali vůči lidem ve svém okolí.

SÍLA KE SLUŽBĚ

Texty ke studiu

2 Kor 12,1-13,14

Základní verš

„Zemřel sice na kříži v slabosti, ale z Boží moci je živ. I my jsme s ním slabí, ale pro vás budeme společně s ním žít z moci Boží.“ 2 Kor 13,4

Hlavní myšlenka

Ani vidění a zjevení nemohou nahradit poznání, že Bůh působí v životě křesťana také prostřednictvím slabosti a krizí.

V slabosti se projevuje Boží moc

Stavební normy pro velké budovy vyžadují zabudování zařízení, která by zabránila šíření požáru. Tato zařízení tvoří hadice opatřené hasicími přístroji. Tyto přístroje jsou zavěšené na řetězech s jedním slabým článkem citlivým na určitou teplotu. Když teplota přesáhne určenou hranici, článek se přetaví, hasicí přístroj se uvolní, klesne do ohroženého prostoru a uvede se do činnosti. Síla tohoto systému spočívá v jeho slabosti.

Pavel si je vědom toho, že Bůh do jeho života zabudoval slabé články, které jej chrání před ohněm sobectví. „Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista. Vždyť právě když jsem sláb, jsem silný.“ (2 Kor 12,10) Jack Kuhatschek to vyjádřil tímto způsobem: „Kdybych měl absolutní sílu, neomezené bohatství a dokonalé schopnosti, nepocítoval bych žádnou potřebu Boha. Nikdy bych neprožil jeho věrnost ani bych nepoznal jeho dostačující milost. Nikdy bych se nenaučil žít v pokorné závislosti na něm.... Ve skutečnosti by mě moje pocity pýchy a spokojenosti se sebou přivedly k víře, že já sám jsem bůh.“

Při studiu tohoto úkolu se snaž určit, co je tvojí slabostí a jak tě Bůh díky této slabosti činí silným.

PŘENESEN DO RÁJE

Apoštol Pavel pokračuje ve své „nerozumné řeči“. Doposud porovnával předpoklady „veleapoštolů“ pro apoštolství se svými ze dvou hledisek: židovský původ a podstoupené obtíže v práci pro Pána (2 Kor 11,22; 11,23-33). Nyní přechází k viděním. Odpůrci se zřejmě vychloukali, že se jim dostalo hlubšího zjevení pravdy než Pavlovi.

1. Proč zmínku o Božím zjevení Pavel označuje jako chlubení, jež není k užítku? Což nemáme svědčit o svých úžasných zkušenostech s Bohem? K čemu mají lidé sklon, když slyší o nadpřirozeném zjevení? 2 Kor 12,1-6.11

Tento oddíl vyvolává řadu otázek:

- a) Pavel říká: „Vím o člověku...“ (2 Kor 12,2) Kdo je ten člověk? Zdá se, jako by se Pavel chtěl vyhnout tvrzení, že on je tím člověkem (v. 5). Ve verši 7 však prohlašuje, že to byl on, kdo měl ta vidění a komu dal Bůh „do těla ostn“. Pavel tedy raději používá výraz „on“ než „já“, aby tím otupil útočnost svého „nerozumného“ vychlouvání.
- b) Pavel píše, že byl „přenesen až do třetího nebe“. Co měl na mysli? V době starověku si lidé mysleli, že „nebe“ je rozděleno do sfér nad zemí. Věřili, že tyto sféry jsou tři, někteří tvrdili, že jich je pět, sedm nebo dokonce dvanáct. Protože Pavel označuje „třetí nebe“ za ráj, měl zřejmě představu, že existují tři nebe. Podstatné je na tom to, že byl „přenesen“ do nejvyššího nebe, do Boží přítomnosti. Nepochybně nikdo z Pavlových odpůrců nemohl překonat Pavlovu zkušenost.
- c) Jak máme chápat Pavlovu nejistotu, zda byl při svém zážitku „v těle či mimo tělo“ (v. 2.3)? Tato zkušenost byla pro něj tak silná, že si pak už nebyl jist, zda byl tělesně přenesen do nebe (1 Král 18,12; Skut 8,39.40), nebo se jednalo o vidění (Zj 1,10).

2. Jaký význam má následující citát pro tvoji křesťanskou zkušenost?

„Zatímco někdo může dosáhnout duchovní síly a poznání snadno, druhý se musí potýkat s 'ostnem v těle' (2 Kor 12,7) a občas se pohybovat dokonce nad hlubokou propastí. Avšak navzdory těžkostem, máme právo pochybovat o tom, že nás Bůh stále miluje, považuje nás za své děti a že jeho ruka je k nám stále vztažená, aby nás chránila?“ (DWG 67)

PAVLŮV „OSTEN V TĚLE“

1. V čem byla Pavlova zkušenost výjimečná? 2 Kor 12,3.4.7

Pavel o těchto zkušenostech hovoří „pro výjimečnost zjevení“, jichž se mu dostalo (v. 7). Byla výjimečná svým dosahem – „třetí nebe“, „ráj“. A byla výjimečná také svým obsahem – „uslyšel nevypravitelná slova, jež není člověku dovoleno vyslovit“ (v. 4).

2. Proč byl Pavlovi „dán do těla osten“? 2 Kor 12,7-10 Máš také nějaký osten? Za jakých podmínek je slabost silou?

Jiná otázka, kterou si nad tímto oddílem můžeme klást, zní: Co bylo Pavlovým „ostnem“? Teologové přišli s různými názory na tuto otázku. Někteří se domnívali, že se jednalo o nějakou podobu duchovního utrpení nebo o nějaký způsob pronásledování. Protože však Pavel hovoří o „ostnu v těle“, většina má za to, že se jednalo o nějaké tělesné nebo duševní postižení. Na základě Gal 4,12-15 se nejčastěji hovoří o oční nemoci. I když nám Bible přesně nepopisuje Pavlův „osten“, je zřejmé, co tím chce Pavel říci. Bůh použil tento „osten“ k tomu, aby Pavel nebyl příliš pyšný na svá vidění.

Jak často dychtíme po tom, aby se nám dostalo výjimečného zjevení a abychom poznali pro druhé nepoznatelné! Pavel mohl říci, že to prožil. Do vzácné přítomnosti Boží se však dostal díky své slabosti, a když třikrát prosil Pána, aby od něj odňal jeho „osten“, odpověděl mu Bůh třikrát záporně.

Největší radostí v křesťanově životě není to, že mu Bůh dá vidění. Největší radostí je, když se k němu Bůh skloní a projeví svoji přítomnost v jeho slabostech. Naše vyvýšení je nesrovnatelné s Božím ponížením.

3. Stalo se ti už, že jsi uprostřed krize pocítil útěchu z Boží přítomnosti? Vyměnil bys tuto zkušenost za vidění?

RŮST KORINTSKÝCH

1. Co Pavel označuje za znaky svého apoštolství? 2 Kor 12,11-13

2. Z čeho měl apoštol obavy? 2 Kor 12,14-21

V závěru 2. listu Korintským se Pavel zabývá přípravami na svoji „třetí návštěvu“ Korintu. Poprvé Korint navštívil při své druhé misijní cestě. Tehdy se zdržel v Korintu osmnáct měsíců (Skut 18,1-18). Druhou návštěvu označuje za bolestnou, protože při ní došlo k napětí mezi ním a korintskými (2 Kor 2,1-5). Pavel píše 2. list Korintským z Makedonie při své třetí misijní cestě, aby připravil svoji „třetí návštěvu“ v Korintu (Skut 20,1-3). Pokud její výsledek budeme posuzovat podle zpráv, které Pavel uvádí v Řím 15,25-27, jeho poslední návštěva v Korintu byla úspěšná.

Pavel si stále dělal starosti, že se dotkl citů korintských věřících tím, že odmítl přijmout jejich finanční dary (2 Kor 12,13). Zdá se, že současně o něm kolovalo i opačné obvinění – že korintské finančně využíval (v. 14-18). Možná že se někteří domnívali, že Pavel odmítal podporu proto, aby tím zakryl vydírání, z kterého byli obviňováni jeho spolupracovníci při organizování sbírky (v. 16-18).

3. Proč Pavel věnuje většinu svého listu argumentům na svou obhajobu, když se nechce bránit? 2 Kor 12,19

Na počátku svého dopisu Pavel vyzval čtenáře, aby si představili, že důležité výroky o svých úmyslech vyslovuje v přítomnosti Kristově (2 Kor 2,10.17). Mohl bys učinit stejné prohlášení o čistotě svých pohnutek?

KRISTUS JE MEZI VÁMI MOCNÝ

- 1. Jaký překvapivý důkaz toho, že skrze něj mluví Kristus, Pavel uvádí v závěru dopisu? S jakými pocity bys četl takové varování? 2 Kor 13,1-4**

Pavel v předchozím oddílu vyjádřil starost nad mnoha problémy v Korintu. Měl obavy, že problémy, které už řešil v minulých dopisech a při návštěvách v Korintu, stále přetrvávají a že se s nimi setká i při své další návštěvě (2 Kor 12,20.21). Nyní upozorňuje na to, že přijde do Korintu a nebude „nikoho šetřit“. Podobné varování už použil dříve: „Vyberte si: Mám na vás přijít s holí, nebo s láskou a mírností?“ (1 Kor 4,21) Jestliže se takto plně neprojevil při své druhé návštěvě, upozorňuje, že zcela jistě tak učiní při návštěvě třetí.

- 2. V jakém smyslu je Pavlův výrok „Kristus... vůči vám není slabý, nýbrž je mezi vámi mocný“ varováním a v jakém smyslu zaslíbením? 2 Kor 13,3**

Pavel se ve 2. listu Korintským často zabývá tématem „síly“ a „slabosti“. Věřil, že v slabosti se projeví Boží síla (2 Kor 12,9). Toto přesvědčení vychází z jeho pohledu na Kristovo dílo. Ukřížování představuje „slabost“. Na tuto událost se však vždycky musíme dívat ve světle vzkříšení, události, která představuje Boží „moc“ (2 Kor 13,4). Proč „slabý“ Pavel slibuje, že přijde do Korintu s takovou silou? Protože se ztotožňuje jak s ukřížovaným Kristem, tak se zmrtvýchvstalým Pánem: „Zemřel sice na kříži v slabosti, ale z Boží moci je živ. I my jsme s ním slabí, ale pro vás budeme společně s ním žít z moci Boží.“ (2 Kor 13,4) I když by Pavlova slova mohla vzpurným Korintanům znít výhrušně, můžeme v nich slyšet nadějně ujištění: „Skrze mne mluví Kristus, ten, který vůči vám není slabý, nýbrž je mezi vámi mocný.“ (2 Kor 13,3)

- 3. Připrav se, abys ve své třídě mohl vyprávět svoji zkušenost, jak se Kristova síla projevila ve tvé slabosti.**

SAMI SEBE ZKOUMEJTE

1. Pavel vybízí křesťany v Korintu k sebehodnocení. Jak bychom ho dnes měli provádět? 2 Kor 13,5-10

Ellen Whiteová nám dává podobnou radu: „Neznáte svůj vlastní duchovní stav. Nemáte žádnou nebeskou milost. Měli byste pokorně a pečlivě zkoumat svá srdce, svůj vlastní charakter. Potřebujete otevřít své srdce, aby do vaší temnoty mohlo zažít světlo, abyste poznali své pohnutky. Apoštolova výzva zní: 'Sami sebe se ptejte, zda vskutku žijete z víry; sami sebe zkoumejte.' (2 Kor 13,5) Jaké povahy jsou vaše myšlenky, váš duch, vaše záměry, vaše slova a činy? Porovnávejte je s Písmem a sledujte, zda zrcadlíte Kristův charakter. Jděte k Ježíši s pokorou a zlomte svá srdce ztvrdlá pocity hořkosti a nenávisti. Ať vás Kristova milost zjemní a obměkčí, abyste odložili vše, co narušuje váš pokoj.“ (13MR 87)

2. Vyjmenuj přednosti a nebezpečí sebehodnocení. Jsou nějaké příležitosti, kdy je sebehodnocení vhodné, a nějaké, kdy není? Proč?

„Sami sebe se ptejte, zda vskutku žijete z víry.“ (2 Kor 13,5) Někteří citliví lidé by mohli okamžitě po přečtení těchto slov začít kritizovat každý svůj pocit nebo myšlenku. To však není správné sebehodnocení. Předmětem našeho sebehodnocení nemají být drobné pocity nebo myšlenky. Měřítkem Božího svatého zákona bychom měli hodnotit náš život a povahu. Povahu stromu poznáme podle jeho ovoce. Také v našem případě to jsou naše skutky, ne pocity, které o nás vydávají svědectví.

Pavel pomáhá korintským, aby si udělali test sebehodnocení. Doporučuje jim, aby si kladli tyto otázky: Žijete z víry? Dokazujete svým životem, že Ježíš Kristus je mezi vámi? (2 Kor 13,5) Protože Pavel doufá v dobrý výsledek tohoto testu, uzavírá: „Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.“ (2 Kor 13,13)

Doporučené studium

Na mnoha místech v Písmu se setkáváme s tématem „síly ve slabosti“. Jedním takovým místem jsou listy sedmi církvím ve Zjevení 2. a 3. kapitole. Najdi si čas na přečtení těchto listů. Zvláště si povšimni poselství do Smyrny a Sard. Přemýšlej, v kterých dalších textech Písma se můžeš setkat s touto tematikou.

Ellen Whiteová vztahuje potřebu sebehodnocení (2 Kor 13,5) na rodiče. „Rodiče, když jednáte se svými dětmi, nezapomeňte, že jednáte s kopiemi vás samých. Proto zkoumejte sami sebe a sledujte, zda jste skutečně obráceni ve slověch i v duchu.“ (7MR 75)

Diskusní otázky

1. Vysvětlí, jak „osten“, který byl dán Pavlovi do těla, mohl být „posel satánův“ (2 Kor 12,7).
2. Pavel říká, že lepší by bylo, kdyby jej doporučovali korintští, než aby se doporučoval sám (2 Kor 12,11). Jak je to s námi? Zastáváme se těch, kteří s upřímností na sebe vzali úlohu služebníků, když je někdo kritizuje? Nebo je spíše necháme v jejich problémech?
3. Pavlova zkušenost s „ostnem v těle“ nás učí, že se Bůh někdy rozhodne působit spíše skrze naše slabosti, než aby je odstranil. Platí to jen o citových či duševních slabostech, nebo také o tělesných? Vysvětlí svoji odpověď.

Shrnutí

Naši službu máme konat podle Kristova vzoru. Místo abychom se pyšnili svými schopnostmi, nebo se vymlouvali na své neschopnosti, měli bychom se i my spolehnout na to, že právě v naší slabosti Bůh může projevit svou moc.

ZASLÍBENÍ PRO SLUŽBU

Texty ke studiu

2 Kor 1,19.20; 3,17; 5,17; 7,1; 9,6; 12,8.9

Základní verš

„Když máme taková zaslíbení, moji nejmilejší, očistíme se od každé poskvrny těla i ducha a přivedeme k cíli své posvěcení v bázni Boží.“ 2 Kor 7,1

Hlavní myšlenka

Apoštol Pavel nám v 2. listu Korintským připomíná, že v Božích zaslíbeních můžeme získat sílu a motivaci pro naši službu. Zaznamenává také zaslíbení, která nás mohou v době těžkostí povzbudit.

Ať se bude dít cokoli, vždycky budu s tebou

V roce 1989 zahynulo v Arménii v důsledku silného zemětřesení přes 30.000 lidí. Když jeden otec našel školu svého syna v troskách, vzpomněl si na slib, který mu kdysi dal: „Ať se bude dít cokoli, vždycky budu s tebou.“ A tak se začal prokopávat sutinami. Jiní rodiče spolu s veliteli hasičů a policie se mu to snažili rozmluvit. On se každého zeptal: „Pomůžete mi?“ Nikdo se však k němu nepřidal. A tak sám kopal dvanáct hodin, čtyřadvacet hodin, šestatřicet hodin. Až po osmatřiceti hodinách odvalil balvan a uslyšel hlas svého syna.

„Armande!“ zvolal.

A vzápětí uslyšel odpověď: „Tady jsem, tati! Já jsem ostatním dětem říkal, že nemusí mít strach. Řekl jsem jim, že... mě přijdeš zachránit a že když zachráníš mě, zachráníš i je. Tys mi slíbil... A tys to, tati, splnil!“

Na závěr našeho studia 2. listu Korintským si připomeneme několik mocných zaslíbení plných naděje. Přemýšlej, jak je můžeš využít ve svém životě a službě.

ZASLÍBENÍ

- 1. Jaké místo ve zvěstování Krista apoštoly měly pochybnosti a spekulace? Jakou souvislost mají Boží zaslíbení s Kristem? 2 Kor 1,16-20**

Pavel slyší jasné Boží „Ano!“, které zaznívá ze všech Božích zaslíbení. Jeho odpůrci mu vyčítali, že nemluví pravdu; že na jedné straně slíbil, že přijde do Korintu, a na druhé straně to odvolal. Pavel si chce být jist, že ať si korintští myslí o jeho cestovních plánech cokoli, že chápou správně evangelium. O Božím slovu naděje v Kristu není pochyb; ta jsou jistá, pevná a pravdivá.

Evangelium je Boží pozvání, které bychom měli vděčně přijmout. Boží „Ano!“ vyzývá k lidskému „Amen!“.

- 2. Jaký vztah k Božím zaslíbením vidíme u hrdinů víry? Žid 11,32-34**

„Jsme poutníci a cizinci na této zemi, kteří se těší na město s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh. Cesta, po které kráčíme, je úzká a vyžaduje od nás sebezapření a obět; Bůh nás však nezanechal bez pomoci. Naplnil své slovo nádhernými zaslíbeními, která posilují a povzbuzují jeho děti. V těchto zaslíbeních odhaluje závoj zakrývající věčnost a dává nám možnost zahlédnout záblesky nesmírné věčné slávy, která čeká na vítěze.“ (ST, 22.8.1906)

- 3. Vzpomeň si, kdy tě Boží zaslíbení posílilo a povzbudilo. Proč to není častěji?**

SVOBODA V DUCHU

1. V čem přítomnost Ducha přináší „svobodu“? 2 Kor 3,12-18

Pavel v tomto zaslíbení dává do protikladu službu staré smlouvy se svou službou nové smlouvy, která je výrazem Boží věčné smlouvy milosti. Píše, že mnozí jeho spoluobčané mají při čtení Starého zákona „závoj“. Tento „závoj“ jim brání v pochopení evangelia. Avšak „když se obrátí k Pánu, je závoj odstraněn“ (2 Kor 3,16; srovnej 2 Moj 34,34). Pavel dává do protikladu zneužití zákona ve staré smlouvě s rolí Ducha v nové smlouvě a klade důraz na zaslíbení, že „Duch je tím Pánem; kde je Duch Páně, tam je svoboda“ (2 Kor 3,17).

Služba nové smlouvy spočívá v přijímání a prožívání přítomnosti Ducha. Snaha žít podle seznamu příkazů a zákazů je ta tam. Život křesťana nové smlouvy je nyní naplněn svobodou – svobodou hledět na slávu Páně; svobodou, ve které jsme proměňováni k jeho obrazu (v. 18). Tato myšlenka je pro Pavla tak důležitá, že jí končí svůj list a píše: „Přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.“ (2 Kor 13,13)

2. Jsme proměňováni ke Kristovu obrazu díky svému úsilí? 2 Kor 3,18 K čemu tě toto zaslíbení povzbudilo?

„Kolik radosti bychom mohli získat pro náš život, kdybychom přijali tato zaslíbení za svá. Když si vyprávíme o příbytcích, které pro nás Kristus připravuje, měli bychom zapomenout na drobné problémy, se kterými se každý den setkáváme. Nyní máme tu přednost, že můžeme zpívat siónské písně, obracet svůj zřetel ke světlu, přinášet naději do srdcí druhých lidí. Bůh si přeje, abychom se zabývali jeho zaslíbeními, která nás mohou posílit a občerstvit. Odvráťme svou pozornost od pomíjivého a zaměřme se na milost, kterou nás Bůh tak bohatě zahrnuje.“ (ST, 22.8.1906)

VŠECKO JE NOVÉ

1. Co je příčina a co je důsledek? 2 Kor 5,17

Arthur Custance nazývá křesťany „novým druhem“. Říká, že zázrak znovuzrození „není jen symbolickým novým narozením, jak tomu bylo v případě obřadů některých pohanských náboženství ve starověku. Jedná se o základní změnu přirozenosti člověka, o tak obrovskou změnu, jako by došlo k přeměně živočišného druhu... Skutečně, zůstáváme na světě, ale už nepatříme k tomuto světu.“

2. Prostuduj si zaslíbení, která popisují Boží stvořitelské dílo v našem životě: Jan 3,3.7; Řím 5,8-10; Ef 2,10; 1 Jan 3,1.2. Které z nich má pro tebe největší význam? Proč?

„Je důležité, abychom se stali jedno s Kristem, věřili v Krista jako osobního Spasitele, žili vírou v Syna Božího. Otázka, kterou by si měl věřící člověk položit, zní: 'Jsem účastníkem Boží přirozenosti? Jsem příkladem těch, kteří se znovu narodili? Vytvořily se u mě nové mravní normy?' Jestliže ne, pak je duše ve smrtelném nebezpečí. Kdo se narodil z Boha, je novým člověkem. 'Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle je tu nové!' Stará panovačná vůle zmizela. Pýcha je z duše vyčištěna. Sobectví je vykořeněno. Unáhlená, vášnivá povaha již člověka neovládá, protože Ježíš Kristus si podmanil mysl.“ (ST, 26.9.1892)

ŠTĚDRÁ SKLIZEŇ

1. Čím se projeví naše víra v Boží zaslíbení z 2 Kor 9,6?

Druhý list Korintským 8. a 9. kapitola je nejnaléhavější a nejdelší výzva ke sbírce, jakou v Písmu najdeme. Pavel shromažďoval prostředky na sbírku, jejímž cílem bylo pomoci chudým křesťanům v Jeruzalémě. Pavel doufal, že tento projekt způsobí skutečné smíření, které kázal. Pavel povzbuzoval korintské ke štědrosti tím, že jim poukazoval na zákon rozsévání a sklizení.

2. Platí zákon setby a žně v tělesné, nebo v duchovní oblasti? 2 Kor 9,6

„Podobenství o rozsévání semene nás učí štědrosti v duchovní i hmotné oblasti. Pán říká: 'Blaze vám, kteří budete osévat zemi všude zavlažovanou.' (Iz 32,20) 'Vždyť kdo skoupě rozsévá, bude také skoupě sklízet, a kdo štědře rozsévá, bude také štědře sklízet.' (2 Kor 9,6) 'Osévat zemi všude zavlažovanou' znamená stále rozdávat Boží dary. Znamená to dávat všude, kde Boží dílo nebo potřeby lidí vyžadují naši pomoc. Nepřivede nás to nikdy k nouzi. '... kdo štědře rozsévá, bude také štědře sklízet.' (2 Kor 9,6)

Rozsévač rozmnožuje obilí tím, že je rozsévá. Stejnou zkušenost prožijí všichni, kteří věrně rozdávají Boží dary. Štědrostí znásobují své dary. Bůh jim slíbil dostatek, aby mohli stále rozdávat. 'Dávejte a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína.' (Luk 6,38)" (KP 46)

3. Vzpomeň si na situaci, kdy jsi věnoval víc času, energie nebo peněz, než jsi měl původně v úmyslu. Zůstal ti Bůh něco dlužen?

„Někdo rozdává a přibývá mu stále, kdežto ten, kdo je skoupý, mívá nedostatek. Duše štědrá bude nasycena tukem, a kdo občerstvuje, bude těž občerstven.“ (Př 11,24.25)

STAČÍ, KDYŽ MÁŠ MOU MILOST

1. Pochopil nakonec Pavel Boží odpověď jako odmítnutí, nebo zaslíbení? 2 Kor 12,9.10

V závěru 2. listu Korintským Pavel obhajuje svoji službu proti obviněním ze strany svých odpůrců. V „nerozumné řeči“ přirovnává své pověření ke službě s pověřeními, kterými se prokazovali jeho odpůrci. Říkali, že jsou Židé. Také on byl Žid (11,22). Prohlašovali o sobě, že jsou „služebníky Kristovými“. Tím byl i on. Na rozdíl od nich však prošel řadou utrpení a těžkostí, které musel překonávat (11,23-29). Tento oddíl nerozumné chlouby uzavírá pokořujícím popisem svého útěku z Damašku – v koši.

Pak přechází ke svým viděním, kterými se odpůrci pochlubit nemohou, protože v nich „byl přenesen do ráje“ a „uslyšel nevypravitelná slova“ (12,3.4). Odstavec končí vyprávěním svého zážitku, který nesvědčí o jeho přednostech, ale naopak představuje jeho slabost. Třikrát se modlil k Bohu, aby od něj odňal „osten“, který mu byl dán do těla. Třikrát však Bůh odmítl. Místo toho, aby vyhověl jeho prosbě, dal mu velice osobní a hlubokou odpověď, kterou si můžeme přivlastnit i my: „On mi řekl: 'Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.'“

2. Zažil jsi ve svém životě podobnou Boží odpověď? 2 Kor 12,9 Co taková Boží zaslíbení, víc než kterákoli jiná, od nás vyžadují?

„Přepadnou-li vás pokušení ve chvíli, kdy se zdá, že se utopíte v starostech, zmatcích a temnotě, vzhlédněte tam, kde jste naposled viděli světlo. Zklidněte se v Kristově lásce a odpočiňte si v jeho ochraně a péči. Když hřích bojuje o nadvládu v srdci, když pocit viny tíží duši a obtěžkává svědomí, když nevíra zatemňuje mysl, pamatujte, že Kristova milost stačí k tomu, aby zvítězila nad hříchem a zahнала tmu. Navážeme-li spojení se Spasitelem, vstoupíme do oblasti pokoje.“ (CZ 164)

Doporučené studium

V konkordanci si vyhledej slovo „zaslíbení“ a přidej další biblické výroky o zaslíbení k oddílům, které jsme studovali v tomto úkolu.

„Bůh v každé životní situaci nabízí útěchu, povzbuzení a podporu. Radujme se z Boží lásky. Chvalme toho, kdo dává taková královská zaslíbení. Nechť tato zaslíbení přinesou našemu srdci dokonalý pokoj. Ježíš žije. Jeho ruka nás vede. Nepřetržitě naše srdce naplňuje pokojem převyšujícím každé pomýšlení, pokojem, který dává Ježíš; přivlastněme si zaslíbení Božího slova. V době zkoušky nebo utrpení se nám tato zaslíbení stanou studnicí nebeské útěchy.“ (ST, 22.8.1906)

„Člověk, jehož srdce je upřeno k Boží službě, najde možnost svědčit o Bohu. Políže nemožnou překážet tomu, kdo je odhodlán především hledat království Boží a Boží spravedlnost. V síle, kterou získá modlitbou a hledáním v Písmu, bude hledat ctnost a zřekne se neřesti. S pohledem upřeným k Ježíši, původci a dokonavateli víry, který snášel odpor hříšníků, bude věřící ochotně snášet pohrdání a posměch. Ten, jehož slovo je pravda, slibuje pomoc a milost, která postačí pro každý případ. Jeho věčné rámě obejmě duši, jež se k němu obrátí o pomoc. V jeho péči můžeme bezpečně spočinout a volat: 'Kteréhokoli dne strach mne obkličuje, v tebe doufám.' (Žalm 56,4) Všem, kdož v něho skládají svou naději, splní Bůh svá zaslíbení.“ (SA 305 306)

Diskusní otázky

1. Máš v 2. listu Korintským nějaká oblíbená zaslíbení, o kterých nepojednával úkol na tento týden? Proč pro tebe mají zvláštní význam?
2. Zvuk měříme na decibely a světlo na lumeny. Jaké měřítko bys použil na vyjádření síly Božích zaslíbení?
3. Zaslíbení, která jsme tento týden studovali, nám pomáhají připomenout si hlavní témata 2. listu Korintským. Najdi si čas na to, aby sis znovu prošel jednotlivé úkoly. Kterou z pravd o Bohu by sis měl zapamatovat? Proč?

Shrnutí

Apoštol Pavel, tváří v tvář radostem i starostem, které prožíval s korintským sborem, představil zásadu, která je pro křesťanský život jednou z nejdůležitějších: spolehnout se na Boží zaslíbení.

Autor

Autor úkolů tohoto čtvrtletí John McVay je profesorem teologie a vedoucím katedry náboženství na Pacific Union College ve Spojených státech.

Narodil se v rodině kazatele a po dokončení studia také sám jako kazatel několik let pracoval. V roce 1995 získal titul doktor teologie na Andrewsově universitě za práci o listu Efezským. Je odborníkem na Nový zákon a vloni byl zvolen svými studenty za „učitele roku“. Pravidelně se účastní biblických konferencí a přispívá do řady odborných časopisů.

John McVay je ženatý a má dvě děti.

POUŽITÉ ZKRATKY

1BC	Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv.1	RH ST	Review and Herald The Signs of the Times
------------	---	------------------------	---

Díla E. G. Whiteové

CS	Counsels on Stewardship	CK	Cesta ke Kristu
DWG	This Day with God	KP	Kristova podobenství
Ed	Education	MB	Myšlenky z hory blahoslavenství
Ev	Evangelism	PK	Proroci a králové
FE	Fundamentals of Christian Education	SA	Skutky apoštolů
HS	Historical Sketches of SDA Missions	TV	Touha věků
1MR	Manuscript Releases, sv. 1		
MYP	Messages to Young People		
1T	Testimonies for the Church, sv. 1		
TM	Testimonies to Ministers and Gospel Workers		

Sbírky v 3. čtvrtletí 1998

Misijní dary budou sloužit pro potřeby Evro-Africké divize.

Dary 13. soboty jsou určeny pro stavební projekty Českého sdružení.

Témata přímluvných modliteb v 3. čtvrtletí 1998

1. Globální misie
  2. Boží dílo ve Franko-Belgické unii
Počet obyvatel: 68 743 400
Počet sborů: 139
Počet členů: 11 028
  3. Adventistický institut, Collonges sous Salève, Francie
-
-

Západy slunce

Den	Hodina
3. 7.	21.16
10. 7.	21.12
17. 7.	21.06
24. 7.	20.59
31. 7.	20.49

Den	Hodina
7. 8.	20.38
14. 8.	20.25
21. 8.	20.12
28. 8.	19.58

Den	Hodina
4. 9.	19.43
11. 9.	19.28
18. 9.	19.12
25. 9.	18.57